

I děti v mateřince navštívil medvěd a spolu s ním oslavily Masopust. Více na straně 11.

foto: MŠ Kvasice

LETOS SE BUDE MĚNIT STŘECHA NA OBEČNÍM ÚŘADĚ

Budova obecního úřadu je nemovitou kulturní památkou, jejíž historie sahá až do 16. století. Jedná se o starý historický objekt, který potřebuje průběžně opravovat. V minulosti prošla rekonstrukcí část interiéru kanceláří, v letošním roce je potřeba zaměřit se na střechu.

„V důsledku špatné krytiny do objektu při sněžení a deštích zatéká. Ve nepříznivém technickém stavu jsou i části krovu. Neustále máme na půdě rozmístěné kýble, do kterých stéká voda ze střechy. Po rekonstrukci už samozřejmě potřeba nebudou, je to prozatímní opatření, aby nebyl mokrá strop,“ uvedl starosta Dušan Odehnal.

Výměna střešní krytiny a oprava krovů je nezbytná investice ve výši 4 milionů korun, kterou bude obec financovat ze svého rozpočtu. Práce začnou v letošním roce.

Do budoucna se počítá s tím, že budova úřadu bude mít bezbariérový přístup a zrekonstruuje se vstup do domu, udělají se nové schody a opravami projde celé 1. nadzemní podlaží. Záležet bude na dotacích a finančních možnostech obce.

Nemovitost slouží jako obecní úřad od dob II. světové války.

text: Jana Hlavinková

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

velkou radost mi v posledních dnech udělaly výsledky žáků naší základní školy u přijímacích zkoušek z matematiky. V hodnocení posledních pěti let se umístili na 1. místě v rámci celého našeho okresu a jsou nejlepší v konkurenci padesáti škol. Děkuji panu řediteli a našim učitelům za skvěle odvedenou práci a žákům za jejich píli a chuť se dále vzdělávat.

Historickou událostí v obci je otevření nového pivovaru. Po více než 125 letech se opět v Kvasicích oficiálně oficiálně pivo, které si můžete zakoupit buď přímo v pivovaru, nebo ochutnat točené v některé z místních restaurací. Srdečně přeji manželům Dobrovským, ať chutná nejen nám.

Jaro jsme si mohli užít už v únoru, protože podle statistik se jednalo o nejteplejší únor za posledních 100 let. Nezbyvá než doufat, že škody na přírodě budou co nejmenší. Na zahrádkách a v sadech již kvetou stromy. Případný mraz by mohl opět výrazně ohrozit úrodu našeho ovoce.

Snad nás na Velikonoce nečeká nějaké překvapení v podobě aprílového počasí a sněhu, protože letos vychází velikonoční pondělí právě na 1. dubna. Nejen, že pro věřící jsou Velikonoce nejvýznamnější svátky v roce, ale pro nás všechny znamenají pár dní volna zpravidla v rodinném kruhu.

Pro letošní rok máme naplánované investice za zhruba 14 milionů korun. Na ulici Hráza podáme žádost o dotaci a z rozpočtu opravíme střechu obecního úřadu. Budeme věřit v získání dotace na vybudování vodovodu na Chlum. Připravujeme také obnovu křížové cesty, kde očekáváme pomoc ze Zlínského kraje ve výši 2 miliony korun a také u MAS Jižní Haná, kde se jedná o cca 1,7 milionu korun.

Začali jsme stavět skatepark, na který jsme už v loňském roce dostali dotaci. Jsem za to velmi rád, protože půjde o další sportovní výtěžit v našem městečku, a ocení ho zejména mladiství, kteří jezdí na kolech, koloběžkách a kolečkových bruslích. Skatepark bude hned vedle pumtracku a fotbalového hřiště.

Pokračování na straně 2...

...pokračování ze strany 1

Kromě sportu se můžeme těšit na spoustu kulturních akcí, které pro vás připravují místní spolky a členové naší kulturní komise. Využijte toho, že nemusíte za kulturou jezdit daleko, že naše městečko vám nabízí pestré akce, ze kterých si vybere snad každý. Podpořte tím naše spolky a užijete si příjemný den s lidmi, které znáte. Podívejte se na webové stránky Kvasic, a v sekci „kalendář akcí“ si určitě vyberete.

Přeji vám krásné jaro, mnoho z nás čeká příjemná práce na zahradě a okolo domu, a také nás sluníčko bude čím dál častěji lákat na výlety po okolí. Na kvasickou je přece krásně.

Dušan Odehnal

ULICE HRÁZA PROJDE VELKOU PROMĚNOU

Na rekonstrukci celé ulice Hráza je připravený rozsáhlý projekt. Předpokládaná cena projektu je 6 milionů korun. Prostranství se výrazně promění, protože v projektu se počítá s rekonstrukcí stávajícího chodníku, položením kabelů NN pod chodník, rozšířením stávající komunikace a vybudováním odstavného pruhu pro parkování. Rekonstrukce projde i vozovka, bude nové veřejné osvětlení, místní rozhlasem a unikátní zasakovacím systémem. Obec podá žádost o dotaci z Operačního programu Životního prostředí Evropské unie.

Přibudou parkovací stání

Stávající povrch komunikace je z velkých dlažebních kostek, které jsou usazené v písku. Bohužel dochází k propadání komunikace, v ulici je také problém s parkováním a kanalizací.

„Vedle nového chodníku bude parkovací pruh ze zasakovací dlažby, poté bude následovat rozšířená komunikace z kombinace původních a nových dlažebních kostek. Na samém okraji stavby bude zasakovací systém, který odvede vodu z části střech a zpevněných ploch v ulici,“ nastínil plány starosta Dušan Odehnal.

Ulice je dlouhá 200 metrů. Povrch komunikace se stávajícím asfaltovým krytem zůstane asfaltový. Úsek ze stávajících velkých kamenných kostek bude dlážděný z velkých vytěžených a doplněný malou žulovou kostkou v páscech o šířce 2 metry. Šířka stávající kostkové komunikace je 5 metrů a rozšíří se na jednotnou šířku 5,5 metru. Vedle ní (směrem ke stávajícímu rodinným domům) bude odstavný pruh pro parkování z betonové zatravnovací (vegetační)

dlažby v šířce 2,2 metrů. Stávající chodník se odstraní a bude nahrazen novým z betonové dlažby o šířce 1,55 – 1,75 metrů.

Díky tomu už obyvatelé nebudou na chodníku zakopávat a budou moci komfortně a bezpečně parkovat. Navíc se odstraní nevohující stav odvádění dešťových vod. „V lokalitě bude i nová výsadba stromořadí dubů. O finanční prostředky na spolufinancování akce hodláme žádat v rámci plánované výzvy Operačního programu Životního prostředí v polovině roku 2024,“ sdělil starosta.

Zmizí nadzemní vedení kabelů

Na Hráze také dojde k obnově vedení NN (nizkého napětí). To znamená, že se nadzemní vedení položí do chodníku, který je před fasádami rodinných domů. Od Husova sboru až po loděnici je 20 nemovitostí. Stavebníkem bude

firma EG.D, a. s., provozovatel distribuční sítě elektřiny a plynu.

U Husova sboru budou umístěné nové rozpojovací skříně. Zdaní stranou se připevní k oplocení pozemku u kostela. Nové vedení se umístí do chrániček, které přes smyčkovací skříně ve fasádách rodinných domů povedou do koncové rozpojovací skříně. Ta bude na obecním pozemku u řeky Moravy. Smyčkovací a rozpojovací skříně budou sloužit pro nové připojení stávajících odběrných míst (rodinných domů).

NN vedení je ve městech a obcích podél ulic a chodníků a dodává elektřinu k jednotlivým domům, obchodům a průmyslovým zařízením. Elektřina je pak využívána pro různé účely, jako je osvětlení, provoz domácích spotřebičů, elektrických nářadí a strojů a dalších elektrotechnických zařízení.

ZAMĚSTNANCI OBCE VYČISTILI CESTU KE KAPLIČCE NA VRÁŽISKU

Na Vrážisku se nachází kaple Marie Boží Bolestné a Ioni uplynulo 260 let od jejího vysvěcení. Leží v nadmořské výšce 221 metrů a je odtud krásný výhled do okolí. Hlavně od jara do podzimu místo láká místní obyvatele k procház-

kám, a proto je potřeba vyčistit přístup k sakrální památce z roku 1763.

„Upravili jsme cestu přes Vrážisko, která je extrémně zarostlá. Chceme, aby byla průchodná, protože vede ke kapličce a také bude

součástí stezek okolo městečka,“ uvedl starosta Dušan Odehnal. Kaple stojí u frekventované silnice od Kvasic směrem do Střížovic a Kroměříže. Chodit k ní pěšky, podél komunikace, není úplně bezpečné.

Jedná se o obecní cestu, která vede od kapličky směrem doleva přes celé Vrážisko a směřuje k cestě mezi Cihelnou a mostkem u Střížovic. Díky jejímu vyčištění budou mít nejen místní další trasu k procházkám po okolí.

DOTACE NA VODOVOD NA CHLUM NEVYŠLA, OBEC ZVAŽUJE, CO DÁL

Projektová dokumentace na vodovod na Chlum už je hotová zhruba rok. Zlínský kraj v září loňského roku zařadil vodovod do plánu Vodovodů a kanalizací Zlínského kraje, což je hlavní podmínkou pro budování nových staveb tohoto typu. Jedná se o vodovodní řad k 11 rodinným domům ve směru na Bařice-Velké Těšany. Jelikož se jedná o investici za 3,6 milionů

korun, rozhodlo se vedení obce, že nejprve zkusí požádat o dotaci. Bohužel neuspělo.

„Současné dotační tituly spravované Ministerstvem životního prostředí ČR na vodovodní řady mají tolik podmínek a výjimek, které my, ani VaK Kroměříž, a. s., nesplňujeme. Proto nás vyřadili a nedostali jsme se do dalšího kola. Prověřovali jsme všechny současné možnosti

a zbývá nám poslední. V březnu Ministerstvo zemědělství ČR vyhlásilo dotační titul, ve kterém však budeme muset zase usilovat o výjimku, protože v lokalitě žije méně než 50 obyvatel,“ vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

Vodovod na Chlum má mít délku 456,1 metrů. Problém s vodou na Chlumu je způsobený poklesem spodních vod v celé lokalitě. Dlou-

ho využívána studna, která zásobovala všechny obyvatele vodou, téměř vyschla a stala se tak pro zásobování nevyužitelná.

Chlum se bude napojovat na vodovodní síť spojující okolní obce Střížovice, Sulimov a Karolín. Na stávající vodovodní potrubí se napojí nový řad a na vysazenou odbočku se umístí nová vodoměrná šachta.

texty: Jana Hlavinková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KVASICE PŘIPRAVUJE SVÉ ŽÁKY NA PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY Z MATEMATIKY NEJLÉPE Z CELÉHO OKRESU KROMĚŘÍŽ

Kroměřížský Deník zveřejnil data z Cermatu (Centra pro zajištění výsledku vzdělávání), která ukazují, na jakých základních školách na Kroměřížsku zvládají žáci nejlépe přijímací testy na střední školy. Zveřejněné údaje jsou průměrem z posledních 5 let (z let 2017 až 2023) a týkají se přijímaček z matematiky a českého jazyka na čtyřletá studia.

Z více než 50 základních škol v okrese Kroměříž je nejúspěšnější základní školou, podle výsledků přijímacích testů z matematiky na střední školy (z let 2017 až 2023), naše Základní škola Kvasice. Naši žáci měli v posledních 5 letech nejvíce správně vyřešených úkolů u přijímacích zkoušek z matematiky. Na druhé pozici se umís-

tili žáci z 1. Základní školy Holešov a na 3. místě v úspěšnosti přijímacích zkoušek z matematiky byli žáci ze Základní školy T. G. Masaryka Bystřice pod Hostýnem.

V úspěšnosti žáků u přijímacích zkoušek z českého jazyka vítězí žáci ze Základní školy Kostelec u Holešova, na 2. místě jsou žáci Církevní Základní školy v Kroměříži a 3. pozici obsadili žáci 1. Základní školy Holešov.

Výborné výsledky našich žáků z matematiky pro mě, jako ředitele, nejsou velkým překvapením. Naši žáci jsou řadu let úspěšní v matematických soutěžích a umísťují se na nejlepších pozicích v rámci okresu Kroměříž i v rámci Zlínského kraje. Naši absolventi, kteří se rádi vrace-

jí do školy informovat nás o svých studijních úspěších, mi často oznamují, že na svých středních školách patří mezi nejlepší žáky, a že jejich základy z matematiky jsou na vysoké úrovni a pomáhají jim při zvládnutí dalšího studia.

Úspěchy našich deváťáků jsou podpořeny jednak jejich kvalitní přípravou na přijímací zkoušky jak doma, tak ve škole. A je to dáno také výbornými, aprobovanými a kvalitními pedagogy v naší základní škole. Na žáky i pedagogy můžeme být za tento dosažený úspěch opravdu pyšní.

text: František Látal

ÚDAJE POTŘEBNÉ K PLATBĚ POPLATKŮ ZA ODPAD A PSY

Poplatky za odvoz komunálního odpadu a ze psů se budou vybírat od 4. března 2024 do 3. dubna 2024 v úřední dny (v pondělí a ve středu od 7 do 11:30 a od 12:30 do 17 hodin) na Obecním úřadě v Kvasicích.

Poplatky lze platit na Obecním úřadě v Kvasicích buď hotově, nebo kartou. Můžete zaplatit i převodem z účtu. Pokud máte zájem o platbu online, zašlete prosím na e-mail horova@kvasice.cz žádost o platbu. V žádosti přesně uveďte, za které osoby budete poplatek hradit, včetně adresy. Následně vám sdělíme veškeré náležitosti k platbě.

V případě požadavku na úlevu od poplatku je nutno zároveň s žádostí zaslat i naskenované potvrzení o studiu. Úlevu poskytujeme studentům od 15 do 26 let, proto musí potvrzení o studiu doložit všichni poplatníci, kteří v roce 2024 dovrší 15 let. Žáci základní školy mohou místo potvrzení doložit čestné prohlášení. Bez potvrzení nelze nárok na slevu uplatnit. Znamky na popelnice vám budou doručeny do schránky do 14 dní od obdržení platby.

– sazba poplatku pro občana, který má trvalý pobyt v obci: (od poplatku jsou osvobozeni děti od narození do konce kalendářního roku, ve kterém dosáhnou dvou let)	700 Kč
– děti od 3 do 14 let (včetně):	525 Kč
– studenti od 15 do 26 let na základě potvrzení o studiu:	525 Kč
– občané od 75 let:	350 Kč
– občané, kteří se zdržují v zahraničí déle jak 3 měsíce (nutno doložit doklad nebo čestné prohlášení)	350 Kč

Poplatek je splatný jednorázově, nebo ve dvou splátkách. První splátka musí být uhrazena do 4. 4. 2024 a druhá do 31. 8. 2024. Poplatek je splatný jednorázově.

– občané, kteří vlastní stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba:	700 Kč
---	---------------

Poplatek za pejsky

Sazba poplatku za kalendářní rok činí:

– u prvního psa v rodinném domě	100 Kč
– za druhého a každého dalšího psa téhož držitele v rodinném domě	150 Kč
– za prvního psa chovaného v bytovém domě	200 Kč
– za druhého a každého dalšího psa téhož držitele v bytovém domě	300 Kč
– za prvního psa chovaného v obvodu obce – části Chlum, Nový Dvůr, Pod Cihelnou a Cihelna	60 Kč
– za druhého a dalšího chovaného psa v obvodu obce – části Chlum, Nový Dvůr, Pod Cihelnou a Cihelna	90 Kč
– za psa chovaného v rodinném domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, sirotčího, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu	60 Kč
– za druhého a každého dalšího psa, chovaného v rodinném domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, sirotčího, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu	90 Kč
– za psa chovaného v bytovém domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, sirotčího, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu	120 Kč
– za druhého a každého dalšího psa, chovaného v bytovém domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, sirotčího, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu	180 Kč

PŘIJĎTE SI DO MATEŘSKÉ ŠKOLY PRO CHUTNÝ OBĚD

Školní jídelna Mateřské školy Kvasice nabízí odběr obědů externím strávníkům. Rádi byste měli denně čerstvě uvařené jídlo z kvalitních a nutričně vyvážených potravin? Chcete ušetřit čas či vám už na vaření nestačí síly a zdravotní stav vám to neumožňuje?

Cena oběda (polévka a hlavní jídlo) je 89 Kč.

Nutriční hodnota odpovídá normám pro předškolní věk, tedy splňuje hodnoty stravování dle diety. Pro jídlo si můžete chodit s jídlonosičem nebo s jinými uzavíratelnými miskami.

Zájemci se mohou přihlásit u vedoucí školní jídelny paní Renáty Holbové na tel. 573 358 045, osobně nebo mailem na jidelna@mskvasice.cz

KONEC VÁLKY BYL JAKO KONEC PEKLA, ŘÍKÁ STOLETÁ PAMĚTNICE MARIE DOSOUDILOVÁ

Kvasická rodačka Marie Dosoudilová se narodila za 1. republiky a v lednu oslavila úctyhodných 100 let. Dosáhla věku, kterého se v Česku dožije pouze 0,3 % žen. V její rodině není dlouhověkost běžná, její teta se sice dožila třiadvadesáti let, avšak ostatní příbuzní a předci umírali okolo šedesáti let věku. Je vděčná, že může žít doma, v domku se svým synem a snachou. Sama říká, že měla pěkný život, až na 2. světovou válku, kdy byla nuceně nasazená v továrně na letadla. „Když skončila válka, byla to, jako bychom vystoupili z pekla,“ vzpomíná na dobu, která se jí nesmazatelně vryla do paměti. Prožila něco, co si dnes ani v nejhorším snu neumíme představit. A i když v životě posla spoustou útrap i rodinnými tragédiemi, nestězuje si.

Vyšla měšťanku (8 tříd) a má dva roky hospodářské školy. V patnácti letech, v roce 1939, byla přidělená na kvasický velkostatek, kde musela z po-

volávacího rozkazu pracovat 12 hodin denně. Její bratr byl nuceně nasazený v Německu, kde strávil 3 roky, jí se dařilo až do roku 1944 držet v Kvasicích. Pak ale přišel rozkaz, že se musí dostavit do Lutína u Olomouce do továrny na letadla. Tady zažila zimu, strach o život, nálety, bombardování, nedostatek spánku, tvrdou dřinu i hlad. Po válce se vdala, manžela poznala v Kvasicích, a společně vychovali syna. „Dobré rodinné vztahy jsou to nejdůležitější, pomáhat si, být hodný jeden na druhého a neškodit si,“ říká.

Tvrdá práce už od patnácti let

V roce 1938 se už schylovalo k II. světové válce, protože Němci zabrali pohraničí a pro všechny muže začala hromadná mobilizace. „Pamatuji si, že jsme šli s rodiči domů z pole a kvasické ulice byly plné plačících žen. To proto, že jejich muže posílali do armády. 15. 3. 1939 obsadila německá vojska české země a od té doby jsme žili ve strachu, co přijde,“ začíná paní

Marie Dosoudilová (uprostřed)

Dosoudilová vyprávět nelehkou životní etapu.

Nuceně nasazení na práci v Německu, ale i v Česku, byli nejprve muži narození v letech 1918–1923. To však nestačilo a povolání byli i mladí narození v roce 1924. Bratr paní Dosoudilové byl nuceně nasazený v Německu, ona až do roku 1944 pracovala na velkostatku v Kvasicích. Postupně však přicházely povolávací rozkazy na nucené práce i pro ženy.

„Byla jsem povolána už v patnácti letech. Oproti ostatním jsem na tom byla ještě dobře, protože jsem byla přidělená na kvasických velkostatku. Sice mi z úřadu práce chodily pozvánky, abych se dostavila k odvodu jinam, ale měla jsem štěstí, že na velkostatku vždy dokázali obhájit, že mě potřebují, a tak jsem se tomu vyhnula až do roku 1944,“ líčí své zážitky.

Lágr A, světnice číslo 6

Avšak jednou přišla pozvánka a paní Dosoudilová se musela dostavit do Kroměříže v pondělí v 7 hodin ráno k nástupu, aby ji přidělili do pracovního tábora do Lutína u Olomouce. Odmítnout nebylo možné, protože Němci vyhrožovali trestem smrti tomu, kdo nenastoupí.

Před úřadem práce všechny spočítali, museli nastoupit do připraveného nákladního auta a zavezli je do Lutína. Tam zastavili na okraji louky.

„Bylo tam 5 lágrů. Do dneška si pamatuji, že jsem byla ubytovaná v lágru A ve světnici číslo 6. V pokoji nás bylo 12 žen, nebyl v něm ani stůl, ani židle, jen provizorní patrové postele. Byla jsem přičleněná na patro a vedoucí nám dala do ruky obal na slavník. Vedla nás ven, kde byla kopa slámy, a my si samy musely slavník vycpat,“ vypráví.

V Lutíně musela pracovat u firmy, kde se vyráběly díly do stíhaček Messerschmitt Bf 109. Každé ráno musela vstávat ve čtyři hodiny a od pěti být v dílně. Ta nebyla přímo v Lutíně, ale na půli cesty mezi Lutínem a Olšany. Hangár byl tak velký, že z jednoho konce nešlo dohlédnout na druhý. V pět ráno už musela stát u ponku a pracovat. Na lágr mohla jít až v 5 večer. Mezitím byla jen pauza na oběd, kdy si mohla jít do stodole, a hned se zase vrátit k práci. Dílny byly nevytopené. Často měla úplně zmrzlé prsty, studené nohy a třásla se zimou.

Bombardování bylo na denním pořádku

„Bylo to tam hrozné. Připadala jsem si, jako bych byla v Německu. Každý den jsme zažívali bombardování. Rozezněly se sirény a my jsme museli utíkat z hangárů do polí. Nebyl tam žádný kryt, kam bychom se mohli schovat. Zakopávali jsme o řepu a nalítávala nás letadla. Jednou byl německý

Marie Dosoudilová

Paní Marie (v kočárku) s bratrem

Paní Marie ve svatebním

bombardér tak blízko, že jsme viděli pilota a rukama jsme jej prosili, aby nás nechal být," říká a při vzpomínce na neustálý strach se jí chvěje hlas.

Čím více se blížil konec války, tím bylo bombardování častější. Hlavně v zimě byly v hangárech nesnesitelné podmínky.

„Naštěstí jsme měli hodného mistra, jmenoval se pan Miler, byl to Čech, měl ženu a děti a hledal způsob, jak mi pomoci, aby mi nebyla taková zima," pokračuje.

Mistr vzal cihlu a vhodil ji do kamen ve své kanceláři. Nechal ji nahřát, pak ji zabalil do pytle a dal paní Dosoudilové, aby si na ni stoupla a cihla ji hřála do nohou.

„Přes tu hrůzu se vždycky našel někdo, kdo ke mně byl laskavý a pomohl mi," říká s vděčností.

Nocleh ve stíhačce a nedostatek jídla

V roce 1945, jak se blížil konec války, všechny nuceně nasazené převezli z Lutína přímo do Olomouce na letiště. Tam ale nebyl žádný nocleh, byl problém se zasedáním a jídla bylo málo. Byl tam velký zmatek a opět žádné kryty. Při bombardování se zase muselo utíkat do polí.

„Nebylo kde spát, a proto jsme my holky spávaly v hangárech, kde v řadách stály už hotové stíhačky. Vždy dvě jsme si vlezly do kokpitu a na dvě hodiny jsme se mohly prospat. Pak jsme se prostřídaly, střídaly jsme se po dvou hodinách, aby se dostalo na každou. Když jsme dostaly chleba namazaný máslem, nebylo ho dost pro všechny a skoro jsme se o něj poraly," vzpomíná.

Po nějaké době je na nákladních autech zavezli do Olomouce. Tam před kanceláří čekaly na další pokyny, kam budou opět přiděleny na práci.

„Holky vycházely z kanceláře s pláčem a já jsem se bála, kam mě přiřadí. Jak jsem přišla na řadu, tak mi sdělili, že nastoupím na frontu do polního lazaretu ošetřovat raněné vojáky. To už jsem nepřemýšlela nad následky a utíkala jsem na nádraží. Za žádnou cenu jsem nechtěla jít na frontu," přemítá.

Zachránil ji hrabě Thun

Vystoupila v Tlumačově a utíkala domů, kde rodičům vylíčila, co se stalo. Poté šla za správcem, kte-

rý ji však nemohl pomoci, ale poradil jí, aby šla do kanceláře v lesním úřadě a poprosila o pomoc hraběte Jaroslava Thuna.

„Řekl mi, ať se posadím a počkám na něj, že na chvíli odejde. Pak přišel a dal mi do ruky dopis se slovy, ať hned jedu zpět do Olomouce a psaní jim odevzdám. Běžela jsem do Tlumačova na vlak do Olomouce a v kanceláři jsem jim předala dopis. Oni si jej přečetli a řekli mi, ať jdu domů. I když nevím, co bylo obsahem dopisu, jsem panu hraběti velmi vděčná, že mě zachránil před polním lazaretem. Měla jsem štěstí," dodává.

Jakmile se v lednu 1945 vrátila domů, šla za správcem a nabídla mu, že mu bude do konce války pomáhat. Sice říkal, že to není potřeba, ale chtěla se mu odvděčit za to, že ji poslal za hrabětem a ona nemusela na frontu.

Po deváté večer nesměl nikdo na ulici

Život za války nebyl nikde jednoduchý. Neustále chodily kontroly, nikdo nesměl po deváté večerní vycházet z domu. Rodiny žily ve strachu, kdy jejich muže povolají na frontu a zda se někdy vrátí domů.

„Všichni museli povinně zatemňovat černým papírem okna, aby ani skulinkou neprosvítilo ven světlo. Bylo to opatření, aby piloti nepřátelských letadel neviděli, kde je vesnice," vysvětluje.

Ve všední den museli všichni pracovat a jedinou povolenou zábavou bylo kino. Avšak před začátkem filmu se v Sokolovně musely promítat i projevy Adolfa Hitlera.

„Nechtěli jsme poslouchat to jeho řvaní, a tak jsme stáli před kinem a čekali, až jeho projev skončí a pustí film," vzpomíná.

Blížící se konec války znamenal strach o život a schovávání se v krytech. Hlavně muži se museli pečlivě ukrývat, protože jinak by je odvěkli na budování zákopů. Tím však velmi riskovali, protože každému, koho by četníci našli, že se schovává, hrozilo zastřelení.

Muži se schovávali do kanálů, ženy a děti do sklepů a krytů

Paní Dosoudilová žila s bratrem, tatínkem, maminkou a její sestrou a s prarodiči v domku, na jehož místě dnes stojí vedle nového stánku plakátovací plocha.

„Naproti nás bydleli Smýkalovi, kteří měli sklep. Asi tři týdny před koncem války jsme se v něm schovávali. Pamatuji si, že tam byly malé děti, dokonce miminko v peřince. Také tam i s postelí donesli jednu stařenku a my ostatní jsme seděli na židlích. Věděli jsme, že Němci podminovávají kvasický most, a proto všichni zatloukali okna na domech, aby se při výbuchu nevysypala,“ popisuje události posledních válečných dnů.

V tom běžela Dolní ulicí paní Daňková a křičela: „Chlapi, utíkejte, schovejte se!“ Muži se rychle poschovávali do kanálů, někteří utekli do lesů k Nové Dědině, stejně jako bratr paní Dosoudilové. Po třech letech se vrátil domů z Německa a hledali ho četníci.

Ustupující Němci odpálili most přes Moravu

„Můj tatínek byl přes den schovaný v kanále a v noci se přesunul k Dobroslávkům na půdu. Paní Dobroslávková byla tak hodná, že mu ráno přinesla snídani. Jenže měl astma a seno na půdě mu nedělalo dobře, špatně se mu dýchalo. Měli jsme o něj strach, protože potřeboval léky a bylo těžké je se-

hnat,“ strchovala se o tatínka, po kterém sama astma podědila.

Mezitím se kvasičtí muži scházeli před radnicí. Tady už čekal místní lékař, který měl muže prohlédnout, a pokud to bylo jen trochu možné, uschopnit je k zajetí.

„Tatínek nakonec také nastoupil na prohlídku, ale podařilo se mu domluvit se s doktorem, který jej osvobodil, protože jej znal a věděl, že má těžké astma. Bratra mezitím spolu s ostatními muži zavřeli do kostela a hlídali je němečtí vojáci,“ přemítá.

Jelikož věděla, že bratr nedostane najíst, vydala se Husovou ulicí, aby mu donesla oběd. Jak se blížila ke kostelu, okolo ucha jí prosvítila kulka a zastavili ji dva němečtí vojáci. Ukázala jim tašku s jídlem a pár německými slovy vysvětlila, že jde za bratrem. Němci ji upustili dovnitř a ona našla bratra v zákris-tii zamotaného v koberci.

„Naštěstí je za dva, tři dny osvobodili. To už Němci ustupovali a Kvasicemi procházeli Rumuni a později Rusové. Jak se Němci stahovali, podminovali most a vyhodili jej do povětří. V okamžiku výbuchu jsme slyšeli velkou ránu,“

vybavuje si vyhození mostu přes Moravu do povětří.

Všichni se těšili na svobodu, ale...

4. května Kvasice osvobodili Rumuni a Rusové a 8. května válka nadobro skončila.

„Bylo to, jako bychom vystoupili z pekla. Všichni jsme jásali, tancovali a zpívali jsme v ulicích a mávali praporky. Večer byla na Sokolovně taneční zábava, které se zúčastnili snad všichni mladí. Měli jsme nepopsatelnou radost a těšili jsme se na svobodu,“ popisuje euforii po osvobození.

Po válce paní Marie pracovala v jedné Zlínské firmě v kanceláři. V roce 1948 se provdala a o rok později se jí narodil syn Václav. Rodila doma. Až do roku 1960 byla v domácnosti. Poté, až do svého předčasného důchodu, pracovala jako prodavačka v cukrárně. Její manžel byl strojvedoucí a zemřel v pětasedmdesáti letech na infarkt. Je už 24 let vdova.

„Nikdy by mě nenapadlo, že se dožiji tak vysokého věku. Měla jsem hezký život, dobré rodinné zázemí a hodného manžela. Jsem velice ráda, že můžu dožít v na-

šem domku, rodném domě mého muže. S rodinou žijeme spokojeně, v dobrotě, nehádáme se. A to je nejdůležitější,“ říká.

Sama má ještě dost sil na to, aby sem tam něco uvařila, upekla, něco si přečetla nebo vyluštila křížovku. Sice hůř slyší, v noci ji bolí klouby, ale je spokojená, že může žít ve svobodné zemi bez válek.

...komunisti jim všechno vzali

A co říká na komunistický režim, který tady vládl od roku 1948 do roku 1989?

„Co bych na to měla říkat..., měli jsme dva koně, dvě krávy, pole, zemědělské stroje a všechno nám sebrali. Rodičům nechali jen záhu-menku a zůstali bez prostředků, bez důchodu. Živili se z toho, co si vypěstovali za humny, a k tomu měli pár slepic a prase. Žila s nimi i mamínčina neprovdaná sestra a nastaly jim těžké časy. My jsme jim samozřejmě pomáhali a přispívali. Pozemky nám vrátili až po roce 1990. Stejně tak jsem se odškodnění za nucené nasazení dočkala po pádu režimu, až v roce 1993.“

text: Jana Hlavinková

Zápis žáků do 1. třídy

**Zápis se koná v pátek 26. 4. 2024
od 13:00 do 17:00 hod.**

Zapsáni budou žáci narození: **1. 9. 2017 - 31. 8. 2018**

K zápisu se musí dostavit i ti, jimž byla odložena povinná školní docházka v loňském školním roce.

Pokud máte své portfolio prací z MŠ, přineste nám ho ukázat.

K zápisu je nutno přinést:

občanský průkaz zák. zástupce a rodný list dítěte, vyplněnou žádost o přijetí, vyplněný zápisní list a vyplněný dotazník školní zralosti.

V případě žádosti o odklad zákonní zástupci přinesou:

vyplněnou žádost o odklad, doporučení školského poradenského zařízení a doporučení odborného lékaře.

Dokumenty k zápisu najdete na: www.zskvasice.cz/dokumenty/

Základní škola, Kvasice, okres Kroměříž

SCHVÁLENÝ ROZPOČET OBCE KVASICE NA ROK 2024

Příjmy		
Třída 1	Daňové příjmy	40 652 000 Kč
Třída 2	Nedaňové příjmy	6 910 400 Kč
Třída 4	Přijaté transfery	4 502 500 Kč
Příjmy celkem		52 064 900 Kč
Výdaje (§)		
2212	Silnice	4 160 000 Kč
2219	Ostatní záležitosti pozemních komunikací	1 800 000 Kč
2223	Bezpečnost silničního provozu	150 000 Kč
2292	Provoz veřejné silniční dopravy	250 000 Kč
2310	Pitná voda	4 513 000 Kč
2321	Odvádění a čištění odpadních vod	3 535 000 Kč
2341	Vodní díla v zemědělské krajině	1 013 000 Kč
3111	Mateřské školy	3 590 850 Kč
3113	Základní školy	7 425 000 Kč
3314	Činnosti knihovnické	94 000 Kč
3341	Rozhlas a televize	221 000 Kč
3349	Ostatní záležitosti sdělovacích prostředků	200 000 Kč
3392	Zájmová činnost v kultuře	790 000 Kč
3399	Ostatní záležitosti kultury, církví a sdělovacích prostředků	635 000 Kč
3412	Sportovní zařízení v majetku obce	3 401 000 Kč
3419	Ostatní tělovýchovná činnost	5 000 Kč
3612	Bytové hospodářství	1 300 000 Kč
3613	Nebytové hospodářství	343 000 Kč
3631	Veřejné osvětlení	1 153 000 Kč
3632	Pohřebnictví	122 000 Kč
3635	Územní plánování	200 000 Kč
3639	Komunální služby a územní rozvoj jinde nezařazené	536 000 Kč
3721	Sběr a svoz nebezpečných odpadů	100 000 Kč
3722	Sběr a svoz komunálních odpadů	2 040 000 Kč
3723	Sběr a svoz ostatních odpadů	2 600 000 Kč
3725	Využívání a zneškodňování nebezpečných odpadů	200 000 Kč
3742	Chráněné části přírody	100 000 Kč
3745	Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	2 386 000 Kč
4359	Ostatní služby a činnosti v oblasti sociální péče	44 000 Kč
5213	Krizová opatření	300 000 Kč
5512	Požární ochrana - dobrovolná část	525 000 Kč
6112	Zastupitelstva obcí	3 020 000 Kč
6171	Činnost místní správy	22 219 000 Kč
6310	Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	275 000 Kč
6320	Pojištění funkčně nespecifikované	310 000 Kč
6399	Ostatní finanční operace	154 000 Kč
6409	Ostatní činnosti jinde nezařazené	5 001 850 Kč
8124	Splátka dlouhodobého úvěru	2 353 200 Kč
Výdaje celkem		77 064 900 Kč
8115	Změny stavu krátkodobých prostředků na bankovních účtech	25 000 000 Kč

UVAŘIT DOBRÉ PIVO NENÍ JEDNODUCHÉ, ŘÍKÁ KVASICKÝ PIVOVARNÍK JÍŘÍ DOBROVSKÝ

Všechno začalo úvahou, zda lze doma uvařit kvalitní nefiltrované pivo. Jiří Dobrovský se na podzim 2016 sešel se sousedem a zjišťovali, jak pivo uvařit v domácích podmínkách. Nakonec se to podařilo a v lednu 2017 uvařili svoje první pivo. Vypili jej ještě předtím, než stačilo dozrát. Se svým výtvorem se přihlásili na soutěž amatérských sládků Kostecké chmelovárky v Kostelci u Holešova a skončili na 4. místě.

„To nás povzbudilo vařit dál, protože jsme na soutěž jeli teprve se svým druhým pivem a nedopadli jsme vůbec špatně,“ přemítá Jiří Dobrovský, který v Horní ulici v Kvasicích vlastní pivovar.

Otevřel jej 8. prosince loňského roku a už své nefiltrované pivo dodává na Bowling a do Sportareálu v Kvasicích. Kromě toho si můžete jeho pivo zakoupit přímo u něj v pivovaru v Horní ulici 7 v odpoledních hodinách. Jeho sen je, aby se pivovar stal jeho hlavní živností a aby vařil co nejkvalitnější regionální pivo, které bude dodávat do hospod a restaurací.

Jaké je poznávací znamení vašeho piva?

Vyvážená chuť. Chci, aby se pivo vyznačovalo charakteristickou hořkostí žateckého chmele s příjemným sladovým dozváním.

Kolik druhů vaříte?

Naše vlajková loď je jedenáctistupňové pivo, které je zároveň nejprodávanější. Jedná se o světlý nefiltrovaný ležák pilsenského typu. Naše dvanáctka je plnější chuti s výraznější hořkostí. Potom máme vídeňský ležák jantarové barvy z vídeňského sladu s příjemnou chleboitou chutí a jemným dozváním hořkosti německého chmele Halbertauer Mittelfruh. A náš černý ležák, třináctka, je náš mazlík, je to silné pivo s kávovými a čokoládovými tóny. Tyto základní druhy piv by měly být ve stále nabídce pivovárku. Dále se chystáme nabídku doplnit o sezónní speciály.

Jaké suroviny na výrobu piva potřebujete a kde je nakupujete?

Jelikož chceme vařit regionální pivo z nejkvalitnějších surovin, tak kupujeme slad z tradiční sladovny v Záhlinicích, kde se slad vyrábí tradičním způsobem nezměně-

nou technologií už od roku 1898. Chmel na výrobu našeho piva používáme z Tršic na Olomoucko. Voda z vodovodního řádu je pro vaření ležáku příliš tvrdá, proto si ji upravujeme změkčením a filtrací odstraníme nežádoucí chlór, železo a mangan. Kvasnice používáme pivovarské, podle typu vyráběného piva.

Vaříte nefiltrované pivo. V čem se liší od toho filtrovaného, běžně prodávaného?

Pití nefiltrovaného piva může nabídnout řadu zdravotních výhod, včetně kvasnic, probiotik, antioxidantů, vitamínů B a vlákniny. Pití pouze filtrovaného piva vás o tyto vitamíny a minerály připraví. Samozřejmě nejde o to vypít kvantita piva, ale pít s mírou.

Jak moc náročné je uvařit ležák?

Hlavním znakem českého ležáku je jeho pitelnost, ale také náročnost výroby. Díky jednoduché a čisté chuti tam snadněji najdeme nejrůznější vady, proto uvařit ležák je taková trochu maturita. A právě proto mě to baví. Mám rád složitější procesy, které musím postupně vyladovat. Rychlý výsledek mě totiž neuspokojí. Naše piva postupně ladím 3,5 roku. Když mi ve výsledku v pivu něco nesedí, nechutná, tak zkusím ubrat třeba chmelu, nebo zjistím, že mi tam vadí nějaký slad. Vždy ale musím přidat nebo ubrat pouze jednu surovinu, abych poznal, jak se to konkrétně projeví na chuti.

Kolik piva uvaříte na jednu várku?

Na jednu várku uvařím 300 litrů piva. Jakmile se pivo uvaří, zchladí se co nejrychleji na zákvasnou teplotu a ve fermentačních tancích zhruba týden kvasí. Poté se mladé pivo přečerpá do ležáckých tanků, kde zraje 4 týdny až třeba půl roku v závislosti na druhu a síle piva. Hotové pivo se poté stáčí do KEG sudů nebo lahví a putuje k zákazníkovi. Nutností u nefiltrovaného a nepasterovaného piva je uchování v chladu a temnu do 6 °C.

Jak se lidé dozvědí, že si u vás můžou koupit pivo?

Vzhledem k tomu, že působíme poměrně krátkou dobu, nejsme zatím aktivní na sociálních sítích a nemáme webové stránky. Samozřejmě do budoucna s tím počítáme, ale zákazníci si mohou naše pivo zakoupit přímo u nás v pivovárku, na Bowlingu a již brzy i ve Sportareálu v Kvasicích. Budeme rádi za jakoukoliv zpětnou vazbu, která nám pomůže zdokonalovat naše pivo.

Pomáhá vám vaše žena?

Moje žena je nedílnou součástí pivovárku. Můj hlavní degustátor a nejpřísnější kritik. Zároveň mi pomáhá v pivovaru, při výrobě, při lahování i expedici piva.

Už jste se stavbou hotoví?

Stále je prostor na inovace. Pivovar hotový je, akorát potřebuji další provozní prostor na skladování hotového piva.

Kde jste získal cennou zpětnou vazbu?

Jako ještě amatérský sládek zemřel na soutěžích pořádaných Cechem domácích pivovarníků, kde v degustačních komisích sedali zkušení degustátoři z mini i velkých pivovarů.

Jezdíte po soutěžích po celé republice. Jakého umístění si nejvíce ceníte?

Na soutěže jako oficiální pivovar se zatím chystáme. Jako „domovárníci“ jsme se ale účastnili spousty soutěží. Asi nejvíce si cením umístění v Lize českého ležáku, která se skládá z šesti jednot-

livých soutěží v průběhu jednoho roku. Tam jsme skončili na 3. místě s tím, že nám na 1. místo chyběly 2 body. Na stupních vítězů to bylo velmi těsné.

Co to obnáší otevřít si minipivovar?

Nebylo to vůbec jednoduché. V první řadě musíte mít živnostenské oprávnění na pivovarské a sladovnické práce. Když ho máte, tak vaše další kroky vedou na stavební úřad, kde se dozvíte, co je všechno potřeba ke změně užívání části stavby. To obnáší vyjádření správ-

ce sítí, závazné stanovisko od odboru životního prostředí, hygieny i vodovodů a kanalizací. Vzhledem k tomu, že se z piva platí spotřební daň, musíte na Celní správu a zažádat o povolení ke zřízení daňového skladu. Jakmile ho máte a máte i kladná stanoviska zúčastněných institucí, souhlas sousedů, tak máte to nejhorší za sebou. Pak už jen kolaudace, zřízení provozovny a můžete vařit pivo. Všechno vyřídit mi trvalo necelý rok. Kdybych dopředu věděl, co všechno to obnáší, tak nevím, jestli bych do toho šel znovu. Ale byl to nutný krok

k tomu, abych mohl pivo prodávat. Bez toho by to nešlo.

Jak vás se ženou napadlo usadit se zrovna v Kvasicích?

Bydleli jsme ve Zlíně v paneláku a chtěli jsme do domečku. A do Kvasic jsem jezdil na ryby a líbilo se mi tady. A proto jsme se rozhodli přestěhovat se sem. Jsme spokojeni, líbí se nám tady a určitě bychom neměnili.

text: Jana Hlavinková

foto: archiv Jiřího Dobrovského

Jiří Dobrovský (50 let)

- pochází ze Zlína, s manželkou si koupili domek v Horní ulici v roce 2009
- je izolátorem střech, specializuje se na panelové domy ve Zlíně
- momentálně veškerý volný čas věnuje pivovaru, se svým ležákem jezdí na soutěže po celé republice
- mezi jeho další koníčky patří rybaření a myslivost
- jeho jediná dcera žije v Kanadě, má jedno vnouče
- doma má 3 kocoury
- spolu se ženou se starají o invalidní rodiče

KVASICKÉ PIVO BÝVALO „TRUŇK MOCNÝ A BYTELNÝ“ ANEB HISTORIE KVASICKÉHO PIVOVARNICTVÍ

Výroba, nebo chcete-li vaření piva, má opravdu ve své historii prastaré kořeny, staré snad již několik tisíciletí. Na našem území je doložena již v roce 1039 v souvislosti s pěstováním chmele, který je nedílnou surovinou při výrobě piva. Již z 13. století pocházejí zprávy o existenci samostatných sladoven a pivovarů.

Kvasický pivovar existoval v 15. století

Spisovatel Jindřich Spáčil ve své publikaci Městečko Kvasice (Kvasice 1921) uvádí, že pivovar kvasický založen byl kolem roku 1420. Spáčil tento starý letopočet založení pivovaru převzal od kvasického učitele Antonína Zlobického (1831-1905), který ve své době sepsal Místopis Kvasic (jednalo se o nevydaný rukopis). V něm jsou uvedeny cenné informace o kvasickém pivovaru: Pivovar v Kvasicích náleží k nejstarším budovám Kvasic, což dle slohu viděti. Jest tam mnoho starobyklých komor, v nichž se pivo staré vařilo. Brankou ze zámecké zahrady dá se vcházeti do něho klenutou kamennou branou, nad kterou se pne mohutný akát. Pivovarní místnosti slouží za skladiště obilí a byty. Tento pivovar zrušen byl asi v roce 1890. Toho roku byl opraven. Byl založen roku 1420.

Od zámku na sever v panské zahradě jsou sklepy s ledovny, náleží k zrušenému pivovaru. Skládají se ze tří sklepů, dvou větších a jednoho menšího.

Větší a menší sklep slouží za ledovnu. Velký jest prázdný. Do sklepů sestupuje se po cihlových schodech obitých kdysi koulejšími se plnými sudy. Led se do dvou menších sklepů shazuje zvláštními otvory, které přes léto se zazdí. Za letní doby bylo zvykem ku sklepu na zábavu a čerstvé pivo docházeti, poněvadž při sklepech stála řada lavic a stolů, nad nimiž chlázek obstarávaly mohutné kaštany, které roku 1840 vichřice zničila. Nyní jest tam zasazeno křoví a jehličnaté stromy. Roku 1913 byly do sklepa dány nové schody.

Historie kvasického pivovaru sahá do 16. století

Za první písemnou zmínku o kvasickém pivovaru lze považovat datum 5. června 1547, kdy Jan starší z Ludanic všecek svůj statek poručil svému bratru, zemskému hejtmanovi Václavovi z Ludanic, a jeho synům Janovi a Hynkovi, totiž zámeček Kvasice, městečko týmž jménem jmenované, ves Bělov, ves Střížovice, ves Trávník, ves Těšnovice, ves Bařice a pusté vsi zejména tyto: ves Ohniščko, ves Aujezdsko, ves Kladoruby, Ves Novou, ves Sulimov... i se všemi svršky, kteréž jsou na zámku Kvasicích, ve dvoře a v pivovaře. Co se týká veškerých předchozích smluv o převodech kvasického panství, počínaje rodem Benešoviců, tak se v žádné z nich o pivovaře nepíše. Vzhledem k tomu, že páni z Ludanic měli kvasické panství pouze 25 let (první z nich vlastnil Kvasice v letech 1545-1554, a to Jan starší z Luda-

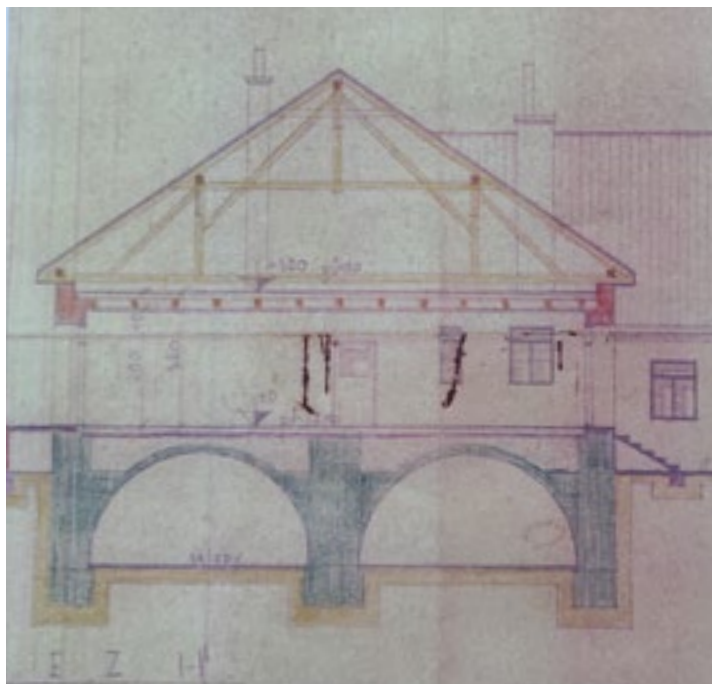
nic), a jak uvádí písemné prameny, nebyli zrovna dobrými hospodáři, je dost pravděpodobné, že pivovar v Kvasicích vznikl ještě před rokem 1547. V roce 1579 je dokonce uváděna i cena sladu v Kvasicích, kdy jedna měřice stála 28 grošů.

Pivovar byl blízko zámku

Od své první písemné zprávy je pak pivovar uváděn již při každém převodu majetku kvasického panství. Například v roce **1591**, kdy Havel Kurovský z Vrchlabí prodal Anně z Oberhamu *zámek a městečko Kvasice s dvorem poplužným, pivovarem a mlýnem při témž zámku ležícím*. Tento zápis je v souvislosti s pivovarem nesmírně cenný a to proto, že je zde uvedena téměř přesná poloha panského pivovaru, který se nacházel v blízkosti zámku. Podobná písemná zpráva se opakuje také v roce **1602** v cenné listině zvané „Poručenství paní Anny z Oberhamu,“ kde je uvedeno: *totiž zámek Kvasice, při něm dvůr s pivovarem a mlýnem*. Další a ne zcela poslední písemná zpráva o pivovaře pochází z roku **1636**, kdy Alina Bruntálská z Vrbna, v té době již manželka hraběte Jana z Rottalu, píše ve svém testamentu: *hrad a městečko Kvasice s třemi dvory poplužnými s mlýnem a pivovarem*.

Led do pivovaru se sekal na řece Moravě

Jak je uvedeno v listinách, stával pivovar poblíž zámku v lokalitě tehdejšího předhradí směrem k náměstí a později dostal číslo popisné 20 (dnes má dům číslo 284 a 174). Jeho přesnou polohu nám také dokládají dvě staré mapy Kvasic pocházející z let 1827 a 1872, kdy na mladší je pivovar zobrazen jako pravouhlá budova sousedící s malou přístavbou a kůlnami postavenými v jeho zadní části směrem k zámeckému parku. Vybavení ve své době nebylo v pivovaře veliké a skládalo se z měděné pánve k vaření piva, chladicí stoky, spilky, velkých sklepů pod pivovarem, humna na slad, šalandy a bečkárný. Nedílnou součástí pivovaru byl také sklep na uskladnění ledu, zvaný ledovna. Pivovar měl kapacitu 896 beček piva, které se vařilo dříve ve dvou družích. První zvané ječmenné čili na staro a pšeničné čili na novo nebo také světlé. Nezbytná surovina chmel se do pivovaru dodávala z okolí Kvasic, kde se také pěstovala (chmelnice bývala například v trati Rubanice). Hrabě Jan z Rottalu v roce 1631 nařídil svým poddaným pivovarskou robotu, a to dva dny v roce drhnout chmel a v zimě sekát led na řece Moravě.

Řez budovou pivovaru, ve kterém jsou vidět sklepy

Rodina sládků

Více zpráv se o kvasickém pivu a pivovaru nedochovalo, není ani známá cena piva, až na dvě výjimky, kdy za napoleonských válek platili kvasičtí pacholci za máz piva 15 krejcarů. V roce 1848 stál máz piva 10 krejcarů (jen pro zajímavost jednotka moravský máz znamenala 1,07 litru, po roce 1765 platilo 1 máz rovná se 1,4147 litru).

V druhé polovině 19. století kvasický pivovar vrchnost pronajímala jistým sládkům. V roce 1869 byl nájemcem pivovaru Zwitter Markůs, který zde žil se ženou Rozárií a čtyřmi dcerami. Spolu s nimi v pivovaře bydlel také syn Rozárie z prvního manželství Jindřich Beran. Sládkem v té době byl Ján Blažek a Josef Zapotocký. V pivovaře sloužili také pacholci, Wašatka Ján a Šumbera Jan a jedna děvečka Anna Havlíková.

V roce 1880 přebírá pivovar sládek Josef Beran pocházející z Příbrami s manželkou Marií a sedmi dětmi, přitom syn Vincenc Beran pracoval v pivovaře také jako sládek a syn Josef jako sladovnický pomocník.

Snímek pivovaru na přelomu 19. a 20. století

Pivovar se přestavěl na byty

Rok 1890 je posledním letopočtem, který nám podává písemné svědectví o nájemcích pivovaru. Je jím Vincenc Beran, sládek, se svojí ženou Adolfínou narozenou v Holešově. Měli šest dětí a kromě nich žila v domácnosti také služka Anna Petříková. V té době byl jeho otec, bývalý sládek, Josef Beran v Kvasicích hostinským na čísle 14, jednalo se o panskou hospodu U Zlaté koruny (dříve grunt Blechtáků, dnes budova Sokolovny). Na konci 90. let 19. století vrchnost pivovar zrušila a budovu nechala přestavět na byty pro lidi sloužící při zámku. V roce 1900 v bývalém pivovaru bydlela rodina panského zahradníka Jana Tünbacha se zahradnickým pomocníkem Františkem Kolářem.

K pivovaru neodmyslitelně patřily také krčmy, kde se pivo čepovalo. O kvasických krčmách se poprvé v písemných pramenech píše v roce 1571. V roce 1667 se připomíná v Kvasicích šenk i s palírnu na 12 beček piva a dvě bečky vína. Téma kvasických hospod by vydalo na další rozsáhlou kapitolu, kterou vám stránky Kvasických novin přinesou příště.

text: Petr Klapil

DÁREČKY, DIVADLO, LYŽOVÁNÍ, PLAVÁNÍ I KARNEVAL. TO BYLO POSLEDNÍ ČTVRTLETÍ SE ŠKOLCE.

Předvánoční období jsme v naší mateřince zahájili pečením perníčků s maminkami v prostorách školy. Děkujeme jim za účast. Obec Kvasice nás požádala o vyrobení vánočních ozdob, kterými jsme pak s dětmi ozdobili připravený vánoční stromeček na náměstí. Poslední listopadovou neděli jsme se zapojili do jarmarku, kde mohli návštěvníci ochutnat náš výborný punč, horkou čokoládu a zakoupit si výrobky dětí. Všechny přítomné jsme naladili na vánoční atmosféru pásmem plným vánočních písní a básní. Děkujeme všem, kteří podpořili naši Mateřskou školu zakoupením drobných dárečků, snad udělaly radost.

Vánoční čas jsme si zpříjemnili návštěvou divadelního představení na Malé scéně ve Zlíně a v Kulturním domě Kroměříž. Tento pro děti netradiční zážitek jsme si všichni užili a naladili se tím na vánoční pohádkový čas.

Děti se jako každý rok těšily na návštěvu Mikuláše s jeho družinou, který nám donesl sladké balíčky plné dobrot a vitamínů. Všichni jsme mu s nadšením zazpívali písničky a zarecitovali básničky, a i když se objevilo

i pár slíček, odpoledne už se na ně zapomnělo.

Ježíšek dětem nadělil dárečky poslední týden před Vánocemi. Jen třída Sluníček měla nadílku netradičně v lednu, kvůli vysoké nemocnosti dětí a paní učitelek. Děkujeme všem sponzorům, díky kterým mohly mít děti úsměv na tváři a spoustu krásných hraček pod stromečkem.

Po novém roce jsme se s nadšením vrhli do sportovních aktivit. Začali jsme s dětmi jezdit na plavecký kurz do Kroměříže a lyžařský výcvik na svah do Zlína. Paní učitelky mají radost z úspěchů dětí a jejich nadšení pro pohyb.

Začátkem února proběhla beseda pro rodiče předškolních dětí o školní zralosti. Navštívila nás paní psychologka ze speciálně pedagogického centra, pan ředitel Základní školy Kvasice František Látal a paní učitelka z první třídy. Zájem o besedu z řad rodičů nás velmi těší.

Před jarními prázdninami jsme si užili masopustní veselici s Medvědem a jeho družinou. Pochutnali jsme si na koblíčkách a soutěžili a tančili na karnevalu.

Těšíme se, co nás čeká v dalším ročním období. Každým dnem přivoláváme s dětmi sluníčko a těšíme se na první paprsky a poslíčky jara.

text: kolektiv MŠ Kvasice

HUSITSKÉ VÁLKY NA MORAVĚ SE DOTKLY I KVASIC

Politické, ekonomické, mocenské a náboženské aspekty vedly a vedou k rozporům a k válkám nejen mezi jednotlivci, ale i národy. Zdálo by se, že by se lidstvo už mělo z historie poučit, avšak nastávají nové konflikty a používají se nové zbraně.

Identita je zahalená tajemstvím

V moravském prostředí mělo husitství jinou tvářnost než v Čechách. Kromě epizody v Uher-ském Ostrohu zde nevzniklo středisko radikálního husitismu, přesto se však husitství šířilo téměř po celé Moravě. Na katolické straně přetrvávala, kromě velkých měst s převahou německého obyvatelstva, část šlechty, věrná Zikmundovi a jeho zeti Albrechtu Habsburskému, který od tchána obdržel titul moravského markraběte a jemuž byl údajně nakloněn také tehdejší majitel kvasické tvrze. Jeho jméno záměrně neu-vádím, neboť je zahaleno tajemstvím. A tak se nelze divit, že si ji husitská vojska také vytipovala, přestože důvodů mohlo být více. První útok českých husitů se nezdařil. Neuspěli ani v Kroměříži, kde se proti nim hrdinně postavil olomoucký biskup Jan XII. Železný. Své výpady prováděli také moravští husité. V roce 1421 vyloupili Ve-lehrad a opata Štěpána se sedmi bratry upálili.

Zpustošení Kvasic měl údajně na svědomí sám Jan Žižka

Odveta na Kvasice přišla v roce 1423. Hrad v Kvasicích byl údajně vypálen, přičemž měl zahynout jeho majitel. Matěj Moritz, historik a kvasický farář, popisuje události následovně: A tak pána hradu, vznešeného rodem a slavného skutky i hodnostmi, který byl horlivý katolík a stavěl se na odpor, spolu se členy posádky, kterých bylo asi padesát, zuřivě povraždil a spálil. A když vypálil a vyplenil okolní kraje, hnal se

ke Kroměříži, kterou obsadil. Kvasice postižené smutnými bouřemi měly hrad, městečko a příslušné obce spáleny a vyvráceny. A když ještě odehnali dobytek, byl výsledek přesmutný. Krajina byla oloupená, zpusťšená a se spálenými domy zůstala opuštěná. I když se vzkříšila, dřívějšího lesku nenabyla. Stará Ves, dnes Nová, a jiná mezi Lávkou, tyto byly tehdy stejně zpusťšeny. Nová Dědina povstala ale na jiném místě až za Jana Rottala. V lesnatý val přešla ves Louka, po ní nezbývalo ani kamení, ani poloha, jen jméno v podání. Matěj Moritz se domnívá, že vůdcem husitů byl Jan Žižka. Také jeho následovatel Josef Mádr, rovněž historik a kvasický farář, připsuje zpusťšení Kvasic a okolí především Janu Žižkovi.

Zanikla spousta osad v okolí Kvasic

Když husité na Moravě v roce 1422 tábořili, obléhali i tvrz Kvasice. Tři dni od vůdce Viktorína z Poděbrad a Bořka z Dohalic. Ta byla však valy, příkopy a řekou Moravou chráněna, a tak nepodlehla. Až Žižka od Brna se svým vojskem přišel tvrz dobýt. Zapálil ji a zde uhořel Marquarda Kužele ze Žeravic i s posádkou a kvasickými obyvateli zavraždil. Zničeny vesnice Ohníštky, Kladoruby, Sulimov, Nová Dědina, Aujezdsko, Olšovsko, Hoščinec, Lavka - vesměs kolem Kvasic. Roku 1426 ještě válčil Jan Kužela se svými zbrojnoši proti Táboritům pod Prokopem a přispěl značně k jejich porážce. Je známo, že ne všechny uvedené osady byly zničeny za husitských válek, mnohé zanikly až později. František Peřinka ve Vlastivědě moravské popisuje události následovně: Dědicem Budišovým byl syn jeho Milota, který se psával z Benešova nebo z Trávníka. Sestru jeho Elišku měl k manželství Jan Ozor z Boskovic. Roku 1415 přijal ve spolek svých statků Petra z Kravař a na Strážnici. Roku

1420 věnoval své ženě Anně z Cimburka, jinak z Tovačova, 1000 kop na městečku Tlumačově. Statek kvasický držel ještě v roce 1423, kdy v červnu hradu kvasického dobyli husité, který hrad zapálili. V jeho požáru prý Milota uhořel. Potom se o Kvasicích naděje zmínky až ke dni 4. března 1434, kdy podepsal landfrýd Jan Kužel z Žeravic a z Kvasic. Tento koupil Kvasice asi roku 1433 od Anny z Benešova. Anna byla pozůstatelá dcera po Benešovi z Kvasic. Kvasicemi vládla asi nedílně s Milotou až do jeho smrti. Již v roce 1420 vzala na ně na spolek muže svého Aleše z Ronova a po smrti Milotově vládla jimi asi samojediná. Vklad pro Kužele vykonala teprve roku 1437. Zemřela po roce 1463 jako poslední potomek kvasické větve Benešoviců.

Ani historikové nemají jasno

Pro úplnost cituji i Jindřicha Spáčila, který v knize Městečko Kvasice o této době uvádí: Po Benešovi II. nezůstalo žádných synů. Ale Budiš II., bratr Benešův, měl syna Milotu III. a ten držel po smrti Benešově s jeho dcerou Annou dědictví. Sestra Milotova Eliška vzala si Jana Ozora z Boskovic. Kvasice byly obléhány po tři dny. Hrad byl silný, hradbami a příkopy obehnaný a Milota s purkrabím Rackem se v něm statečně hájili. Teprve, když přitáhl na pomoc bratr Žižka, tehda již úplně slepý a vznítit u bojovníků nadšení, podlehl tvrz. Byla zapálena a v ohni uhořel také Milota III., jímž vymřela po meči linie pánů Kvasických. Husité tedy opanovali Kvasice. Že bylo v Kvasicích potom povražděno 300 lidí, jest holá smyšlenka jezuitů, kterou napsal do své kroniky Václav Hájek. Jak vypadaly Kvasice po vpádu husitů, není známo. Držela je Anna, vdova po Milotovi. Také Milotova sestra Eliška dlouho ještě žila. Musím však uvést na pravou míru, že číslo 300 nemohlo vzejít od jezuitů. Václav Hájek dokončil kroniku roku 1539, vydána byla v roce 1541. Jezuitský řád byl schválený papežem v roce 1540 a do Čech přišli působit až v roce 1556. Z textu vyplývá, že Kvasická tvrz byla v držení Anny i Miloty III. z rodu Benešoviců, což bylo obvyklé spojení při předávání statků na nepřímé dědice pro zachování rodu po meči. I kdyby tomu bylo jinak, určité nežili izolovaně, pomáhali si navzájem a na obranu tvrze se připravovali společně. Přítomnost Jana Žižky při dobývání kvasické tvrze je však sporná. Někteří novodobí historikové jeho účast vylučují nejen v Kvasicích, ale i na Moravě. Připouští to také František Palacký.

Je tu ještě jeden z regionálních historiků Petr Tesař z Tlumačova, který o událostech napsal následující: Žižka táhl k zámkům a tvrzím moravským a všechny se mu poddávaly. Kvasice dobyl mocí, protože se nechtěly poddat. I chtěje tím jiným strach učiniti, kázal ty všechny odpůrce i s pánem upáliti.

Náhled na křesťanství byl plný rozporů

Programové boření kostelů a klášterů i ničení obrazů, plastik, bohoslužebných předmětů a dalších věcí vyčítali husitům už současníci. Stejná výtka je stíhá ještě po staletích od lidí moderního věku. Jenže husitské obrazoborectví (odborně ikonoklasmus) bylo vlastně součástí křesťanské kultury. Od přelomu antiky a středověku totiž v křesťanství existovaly dva směry, lišící se pohledem na umění a náboženství. Jeden odmítal vnější nádhru, včetně obrazů svatých, s odkazem na prostotu apoštolské církve i na ustanovení Starého zákona. Především mu však vadilo, že pohled na krásné věci věřícího rozptyluje. Druhý tvrdil, že právě prostřednictvím smysly vnímatelné krásy se duše povznáší k Bohu. Tento názor převládl v gotice, zatímco husitství se přiklonilo k prvnímu mínění. A barokní umělci ho zcela překonali. Navíc mnohdy svá díla nám zanechali bez parafrázy, z velké pokory a úcty k Bohu. Revoluční vichřice katolické obyvatelstvo Českého království zaskočila. A tak někteří hned v jeho počátku opustili své domovy a hledali útočiště v katolických městech (Plzeň, Cheb, Jihlava, České Budějovice, Znojmo), ve vedlejších zemích Koruny i v zahraničí. Rozšiřování mocenské sféry husitských svazů zahánělo české katolíky do téměř beznadějných postavení. Katoličtí kněží, řeholníci i měšťané ve strachu opouštěli nebezpečná místa, naopak husitské obce a kališníci šlechtici zabírali církevní statky. Mnozí proto raději přestoupili ke kalichu, jiní však vytrvali. S odstupem doby lze jen ocenit jejich pevný postoj. Přijetí kompaktát sice zklidnilo poměry, postavení

katolické církve však zůstalo podlomeno. Ke katolickému vyznání se v Českém království hlásila asi jedna třetina obyvatelstva, příznivější konstelace zřejmě vládla na Moravě. Lužice a Slezsko setrvaly u katolicismu. Také v Kvasicích část obyvatelstva zůstal věrná katolické církvi i v tomto rozporuplném období a scházela se k obřadům v kapli (kostelíku) u Mariánova.

Husitská doba v Kvasicích je obestřena tajemstvím

Jedním ze spojenců a vyznavačů husitství byl i rytíř Zikmund Korybut, zvaný Korybutovič, litevský kníže, husitský hejtman, český zemský správce a především bojovník už od svých mladých let. Přestože vznikla domněnka, že by mohl být paličem kvasické tvrže, na jaře v roce 1423 byl povolán do Polska a vrátil se do Prahy až v roce 1424.

Zdánlivě stranou převratného dění, nedaleko jihočeských Vodňan, trávil dny originální myslitel, který do dějin vstoupil pod jménem Petr Chelčický. Ve svých spisech a výkladech reagoval na události, které země prožívala. Jako skvělý znalec Nového zákona a upřímný ctitel Kristova učení odmítal prosazovat nápravu církve i společnosti ozbrojeným bojem. Ačkoliv měl blízko k husitům tábořského směru, jejich praktiky odmítal. Na řadu jeho podnětů později navázala jednota bratrská. Mezi jeho vyznavače v Kvasicích patřili majitelé panství a kostela Kunata a Havel Kurovský z Vrchlabí. Jejich žádosti o dosazení bratrského kněze nebylo vyhověno. Jedním z důvodů bylo, že v Kvasicích je bratří málo. I přes pochybnosti některých historiků kdy a kdo v Kvasicích tvrž dobyl, byla poškozena. Jejich ma-

jitel ji samozřejmě se svou posádkou hájil. Není dosud zcela známo, kdo to byl a kdo při obraně tvrže zahynul. Byl to Milota III. nebo Markvard Kužel či oba? Tato doba je opředená tajemstvím a pověstmi. V roce 1422 už měla být tvrž v rukou Kuželů, k intabulaci však došlo v roce 1437. Údajně kousek od tvrže došlo k masakru, kde měla být husity zavražděna manželka Miloty III. i se svou družinou. Jenže ta po těchto událostech, jak jsme se dozvěděli, ještě žila. Žila také sestřenice Anna, podruhé provdaná za Matěje Švamberka ze Skříně. Příslušníci rodu zavinuté stěly byli známi v Čechách i na Moravě, včetně sídla v Kvasicích, které jsou jmenovitě uvedeny i v Dějinách Františka Palackého. Přestože inklinovali nábožensky k husitství, politicky lavirovali s císařem Zikmundem a Albertem II., což se někomu znelíbilo a oheň byl na střeše. Název Rubanica je zachován jako památka na bitvu, která se zde odehrála.

Obě církve v Kvasicích spolupracují

V současné době je v Kvasicích činná Římskokatolická církev a Církev československá husitská. Představitelé obou církví společně usilují o ekumenický postoj (proces sblížení křesťanů). Důkazem je ekumenická bohoslužba, která se konala v kostele Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého v Kvasicích 20. ledna. Také bude společné procesí křížové cesty o Velikonocích. Oběma patří velký dík za povznesení duchovní úrovně v naší obci i zapojení do veřejné činnosti včetně Historického spolku městečka Kvasice.

text: Květa Koutňáková

POZVÁNÍ K LIDOVÝM MISIÍM 15. – 24. 3.

Už za chvíli nás čekají v našich farnostech – Kvasice, Těšnovice a Zlámanka – Lidové misie, na které jsme se připravovali modlitbou a které budou po neuvěřitelných 74 letech. Bude to velká duchovní obnova pro celou farnost i všechny věkové kategorie. A povzbuzení ve víře potřebujeme slyšet všichni uprostřed všech těch negativních zpráv, které se na nás valí z médií i z rozbouřeného neklidného světa. Potřebujeme mít kotvu, jistotu, slyšet, že nás má někdo rád a stojí o nás. A tím je Ježíš Kristus, který nás nikdy nezklame na rozdíl od lidí. Čeká nás bohatý program s misijními promluvami na aktuální témata, setkání různých stavů, koncert, film, přednášky, návštěvy nemocných, rozhovory a podobně. Věřím, že si každý může z programu vybrat, že každého něco osloví. Doporučuji vám, abyste si opravdu na misie udělali čas, nic důležitého si neplánovali a mohli se tak maximálně zúčastňovat programu,

který bude pro vás. 3 misionáři Vincentíni z Loštic + 2 řeholní sestry se vám budou věnovat a budou tu pro vás. Využijte jejich službu. Výhodou je, že nemusíte nikam daleko jezdit, budete je mít téměř doma (jen zvednout zadek a přijít) a přitom si můžete udělat to nutné během dne – jít do práce či školy. Proto bude program převážně ráno a večer. Nebojte se, neváhejte a přijďte, nebo si i zavolejte misionáře domů, pokud potřebujete něco důležitého ve svém životě vyřešit. Čekají nás Velikonoce – nejdůležitější církevní svátky, připravme se na ně i díky misii. Arcibiskupství již potvrdilo účast pomocného olomouckého biskupa Antonína Baslera na závěr misii, který požehná nový misijní kříž. Každý je zvaný. Udělejte restart ve svém životě. Treba už jindy nebudete mít takovou příležitost. Buďte s Pánem Bohem a těšíme se na vás.

P. Pavel Vágner

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY

Zelený čtvrtek

18:00 mše + bdění v Getsemanské zahradě

Velký pátek

7:00 mše + modlitba se čtením, ranní chvály
14:00 Venkovní křížová cesta
18:00 Velkopáteční obřady

Bílá sobota

7:00 mše + modlitba se čtením, ranní chvály
10:00 – 20:00 Bdění u Božího hrobu
20:00 Vigilie Vzkříšení

Neděle

9:00 Zmrtvýchvstání Páně + žehnání pokrmů

Pan farář Petr Vágner vám přeje požehnané Velikonoce plné Boží milosti.

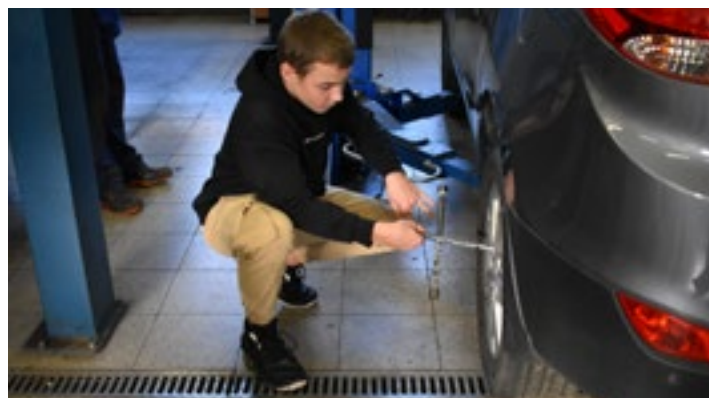
ŽÁCI OBSTÁLI V KONKURENCI ELEKTRONIKŮ, STROJAŘŮ A AUTOMECHANIKŮ

Žáci z naší školy se v úterý a ve středu 28. a 29. listopadu zúčastnili soutěže „Ukaž, co umíš“ na střední škole COPT v Kroměříži. Soutěž je určena žákům, kteří se zajímají o technické obory a případně také zvažují, že by se mohli těmto oborům věnovat i v budoucnu (při svém povolání).

Dovednosti a um se poměřovali v oborech elektronik, strojař a automechanik. První soutěžní den své síly změřili elektronici a strojaři. V obou kategoriích i přes velmi vysokou konkurenci dokázali naši žáci vybojovat skvělá čtvrtá místa. V oboru elektronik skončil na 4. místě Vojtěch Švec, v oboru strojař vybojovala 4. místo Anežka Minaříková. Následující den soutěž pokračovala kategorií automechanik. I zde jsme měli početné zastoupení. Mezi nejlepšími se tentokrát umístil Šimon Šiška, který získal krásné 3. místo.

25. ročník soutěže se oproti předcházejícím ročníkům ukázal jako velmi silný. Soutěže se zúčastnilo přibližně 10 základních škol a přibližně 120 žáků z okresu Kroměříž. I přes vysokou konkurenci se naši žáci dokázali prosadit a umístit na předních místech. Všem žákům gratulujeme.

text: Tomáš Svoboda a Jiří Machovský

VZPOMÍNKA

A láska zůstala - ta smrti nezná.
4. března 2024 uplynulo pět let od úmrtí našeho manžela, tatínka a dědečka

pana Miroslava Škrabala

Kdo jste ho znali, zavzpomínejte s námi.
S láskou manželka, děti a vnuci s rodinami.

ÚMRTÍ

Listopad 2023

Zdeněk Vrabel
Vladimír Chrástina
Pavla Heinrichová
Olga Hartmannová

Prosinec 2023

Josef Psík
Marie Lochmanová
Vladimír Pospíšil

Leden 2024

Alois Karas
Jana Malenovská

ŠKOLÁCI JSOU MANUÁLNĚ ZRUČNÍ, VYŘEZALI BETLÉM

Ve školním roce 2023/2024 vznikl v Základní škole Kvasice nový volitelný předmět Dílny. Žáci, kteří si předmět zvolili, si v něm osvojují základní dovednosti a návyky z různých pracovních oblastí. Učí se používat vhodné nástroje, nářadí a pomůcky. Jejich prvním úkolem bylo vytvoření dřevěného betlému. Byla to velká výzva a na žáky čekala spousta úkolů, se kterými se museli popasovat. Naučili se pracovat na jednoduchých dřevoobráběcích strojích a zároveň do výrobku vložit kus své ruční práce. Jejich nadšení však přineslo kýžený výsledek. Podařilo se jim vytvořit něco, co bude nejen jim, ale i žákům v příštích letech přinášet radost v adventním čase. Jsem na všechny žáky náležitě pyšný.

text: Tomáš Svoboda

PŘI DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDĚ ŽÁCI UKÁZALI SKVĚLÉ ZNALOSTI HISTORIE

Začátkem prosince proběhlo školní kolo dějepisné olympiády s názvem Od Cyrila a Metoděje po Jana Husa, kterého se zúčastnilo 47 řešitelů z II. stupně. Soutěž byla určena pro žáky 8. a 9. ročníku a otázky cílily na období 8.-15. století v našich dějinách. Žáci mimo jiné popisovali zbroj středověkého rytíře, rozebírali texty z Kosmovy kroniky, Kristiánovy legendy nebo spis Jana Husa. Pracovali s mapkami středověké Evropy, zabývali se románskou a gotickou architekturou a dobovými skutečnostmi. Podle tvůrců olympiády z Filozo-

Pořadí dějepisné olympiády:

1.	J. Švec	8.A	51
2.	M. Dubinová	8.B	51
3.	D. Čevora	9.	50
4.	J. Horný	9.	49
5.	A. Marzzettino	9.	47
6.	S. Kácovská	9.	46
7.	A. Dvouletá	8.A	45
8.	M. Hejda	8.A	45
9.	K. Foldynová	9.	44
10.	E. Opravilová	8.A	43

fické fakulty Univerzity Hradec Králové bylo dosažení 36 bodů z celkových 60 hranic pro označení úspěšný řešitel. Těch bylo na škole celkem 22. První Jan Švec a druhá Marcela Dubinová získali shodně 51 bodů a o vítězi musela rozhodnout až dodatečná rozřazovací otázka. Na třetím místě skončil Dominik Čevora.

Okresní kolo, za účasti 30 nejúspěšnějších žáků z Kroměřížska, vyšlo z našich žáků nejlépe Dominiku Čevorovi, který se umístil na 19. místě. Jan Švec a Marcela Dubinová obsadili 23., respektive 24. příčku.

POKUSY VE 3. TŘÍDĚ ODHALILY, CO SE STANE S VAJÍČKEM V OCTOVÉ VODĚ

Téma měření veličin i pokusy prolínají učivem již ve 3. třídě. Drželi jste někdy v ruce vajíčko ponořené několik hodin do octa? V minulých měsících žáci vyzkoušeli třeba měření délky, měření objemu, hmotnosti i teploty. Z pokusů například pokusy s vajíčkem. Třetáci se seznámili s různými druhy měřidel. Společnými silami nachystali se svolením rodičů a prarodičů pro skupinovou práci různé typy vah, včetně historických. Přinesli různé druhy metrů a odměrek na měření objemu. Nejzábavnější bylo pro žáky měření objemu kapalin i pevných těles. Nejlehčí bylo pro děti vážení.

Překvapivě nejvíce zabrat jim dalo měření délky na větších vzdálenostech.

Při pokusech s vajíčkem školáci vytvořili nejdříve hypotézy. Co se následně stane? S napětím sledovali, co se bude dít s vajíčkem ponořeným do octa, do vody s fixovou barvou, co uvidí ve vodě s vajíčkem očištěným svíčkou.

Při práci jsme si ověřili, že se nám hodí učivo z předmětů matematika, český jazyk, člověk a jeho svět. Škola pro život, přesně v souladu s názvem našeho školního výchovně-vzdělávacího programu.

text: Hana Králová

VE FUTSALE BRALA DĚVČATA TŘETÍ MÍSTO

O sympatický výsledek v podobě třetího místa se postarala děvčata ze II. stupně na Okresním kole ve futsale v Bystřici pod Hostýnem, které se hrálo v úterý 5. prosince. Po výhře nad Rajnochovicemi a remízách s kroměřížským Slovanem a s Hulínem se našim hráčkám v boji o bronzovou medaili postavil do

cesty další kroměřížský celek Oskol. Naším nejlepším zápasem bylo bezpochyby právě utkání o třetí místo, které děvčata zvládla po přesvědčivém výkonu 2:0. Základní školu na turnaji reprezentovaly: Kateřina Daňková, Anežka Minaříková (obě 9. třída), Adéla Dvouletá, Daniela Fialová, Adéla Korytářová, Zuzana

Nováková, Sofie Petřelová (všechny 8. A), Zuzana Horová (8. B), Adéla Bartošová a Natálie Kadlečková (7. třída).

V totožné sestavě se pokusil dívčí tým proniknout do republikového finále školské futsalové ligy. Moravské finále se hrálo 4. ledna v Rousínově, ale

první dvě postupová místa braly po zásluze ZŠ Purkyňova Vyškov a ZŠ Za mlýnem Přerov. V posledním zápase se naše děvčata střetla s tradičním rivalem z Hradce nad Moravicí a po dramatickém obratu se mohla radovat aspoň z tohoto dílčího, ale cenného úspěchu.

text: Jiří Machovský

ŠKOLNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE HRÁLO 42 ŽÁKŮ, NEJLEPŠÍ POSTUPUJÍ DO OKRESNÍHO KOLA

Oblíbenou soutěží našich žáků je pravidelně klání ve stolním tenise. Po covidové pauze se už nejedná o dlouhodobou soutěž, která se odehrávala o velkých přestávkách v prostorách školy, ale o jednorázový turnaj pořádaný ve spolupráci s místním oddílem stolního tenisu.

Tentokrát se jej zúčastnilo 21 chlapců a 21 děvčat. Ti se nejprve utkali v sedmičlenných skupinách a 12 nejlepších potom vyřazovacím způsobem hrálo o medaile. Vítězem chlapecké části se stal suverénně loňský bronzový medailista Václav Kohout (8. A), před Šimonem Šiškou (8. B), velkým překvapením Michaellem Nezbedou (8. B) a Tadeášem Stránským (7.). V dívčí kategorii obhájila loňský triumf Adéla Dvouletá, která ve finále skolila dívčí objev turnaje Nelu Droběnovou (7.).

V souboji o bronz měla tentokrát více sil Sofie Petřlová (8.A) a čtvrté místo brala Zuzana Horová (8.B). Všichni semifinalisté si rovněž zajistili účast v okresním kole, které by se i v letošním školním roce mělo konat v Kvasicích.

text: Jiří Machovský

SLOVO KNĚZE

Velkou událostí posledních dní po dlouhé době (víc jak 1,5 roku) bylo jmenování nového olomouckého arcibiskupa Mons. Josefa Nuzíka po Mons. Janu Graubnerovi, který odešel do Prahy. Dosavadní administrátor arcidiecéze a pomocný biskup Josef Nuzík se úřadu ujme v polovině dubna. Inaugurace – uvedení do úřadu – je v plánu na sobotu 13. dubna, další podrobnosti o záležitostech souvisejících s převzetím arcibiskupského úřadu budou zveřejněny později.

Mons. Josef Nuzík (*1966) pochází ze Strání na Uherskohradištsku a po maturitě pracoval jako soustružník v Uherském Brodě. Kněžské svěcení přijal roku 1995

a působil v Novém Jičíně. Jeho dalšími působišti byly Luhačovice (1996–1997), Nivnice (1997–2003) a Štípa u Zlína (2003–2005). V tomto posledním období byl také děkanem vizovického děkanátu. Od roku 2005 sloužil jako vicerektor kněžského semináře v Olomouci a roku 2009 jej arcibiskup Jan Graubner jmenoval svým generálním vikářem. V červenci 2017 byl jmenován pomocným biskupem olomouckým, v létě 2022 byl po odchodu arcibiskupa Graubnera do Prahy zvolen administrátorem arcidiecéze a 9. února 2024 ho papež František jmenoval novým arcibiskupem.

text: P. Pavel Vágner

Josef Nuzík

VÝTVARNÉ PRÁCE ŽÁKŮ MÍSTNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

KOTLÍKOVÉ DOTACE

Spolufinancováno Evropskou unií

Ministerstvo životního prostředí

Máte starý KOTEL?

Požádejte si o kotlíkovou dotaci a získáte až 95 % výdajů!

A co víc! Nyní nepotřebujete mít na kontě desítky tisíc korun, stát vám je dá předem. Cesta k dotaci je snadná, více na www.kotlikydotace.cz.

OD 1. ZÁŘÍ 2024
ZÁKAZ KOTLŮ
1. A 2. ENVIRO TISÍČ

Zlínský kraj

Příjem žádostí
o kotlíkové dotace
potrvá do
30. srpna 2024.

Kotlíková linka:
577 043 411

e-mail:
kotliky@zlinaskykras.cz

Více na:
www.zlinaskykras.cz/kotliky

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Charita Kroměříž
a Obec Kvasice děkují všem, kteří

v Tříkrálové sbírce 2024

přispěli na charitativní účely.

Koledníkům se v obci podařilo vybrat
rekordních

77 073 Kč.

Vybrané peníze se použijí na pomoc potřebným,
kteří se ocitli v těžké životní nebo zdravotní situaci
a bez pomoci by se neobešli.

VSTUPNÉ Z ADVENTNÍHO KONCERTU SE VĚNOVALO NA KAPLIČKU NA VRÁŽISKU

Předvánoční čas byl v loňském roce ukončený poslední akcí kulturní komise, a to adventním koncertem v kostele Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého, který se konal 17. prosince. Naše pozvání přijali Moravští madrigalisté z Kroměříže a Základní umělecká škola, pobočka Kvasice. To, že adventní koncerty jsou v naší obci velmi oblíbené, bylo patrné, neboť i poslední volné místo v lavicích bylo obsazeno. Jako první vystoupila základní umělecká škola pod vedením pana učitele Herberta Novotného. Zpívat před zcela zaplněným kostelem nebyla pro žáčky jednoduchá věc, odměnou

jim však byl bouřlivý potlesk všech posluchačů. Vánoční náladu v nás všech pak umocnilo vystoupení Moravských madrigalistů z Kroměříže.

Při konání koncertu bylo vstupné dobrovolné, kdy bylo avizováno, že vybrané dobrovolné vstupné bude použito na rekonstrukci a obnovu kapličky na Vrážisku. Jednalo se o částku 7 700 Kč. Chtěli bychom poděkovat jak za Kulturní komisi Kvasice, tak za Historický spolek Kvasice našim občanům za štědrost, kterou vyjádřili svým příspěvkem.

text: Jana Koželová

KULTURNÍ KOMISE NA LEDEN PŘIPRAVILA BOHATÝ PROGRAM

První měsíc letošního roku 2024 byl kulturními akcemi, pořádanými Kulturní komisí Kvasice, opravdu velmi nabitý a vydařený.

13. ledna

Tak jako v minulých letech i letos zimní stadion v Kroměříži opět patřil malým i velkým bruslařům a hokejistům z Kvasic. I když počasí v tomto týdnu velmi přálo a zamrzla veškerá vodní plocha v Kvasicích, nic neodradilo nadšence a vyznavače tohoto zimního sportu a zajeli si provětrat svá ledová ostří do Kroměříže na zimní stadion. V pohodlí stadionu se malí bruslaři učili svým prvním krůčkům na ledu, ti zdatnější si vyzkoušeli hokejový zápas. Bylo to krásné sportovní nedělní odpoledne, prožité s kamarády, ale i s rodiči, kteří se věnovali svým dětem a možná i zavzpomínali na své první bruslení.

20. ledna

Sál sokolovny v Kvasicích patřil SOS, Sokol-

skému ochotnickému spolku, ze Zlína-Malešovic. Ochotníci umělci k nám zavítali s detektivní komedií Kástyng. Jednalo se o premiéru detektivní komedie, kdy do sálu sokolovny zavítali milovníci ochotnického divadla jak z řad místních, tak z nedalekého okolí. Sobotní podvečer byl opravdu velmi příjemně prožitý u komedie, kdy herci svým uměním a humornými narážkami bavili diváky od začátku až do samotného konce představení.

21. ledna

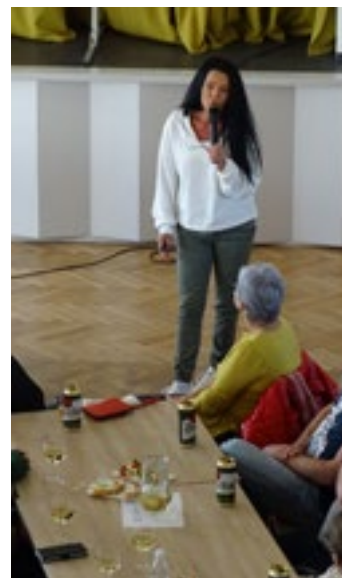
Beseda Kapverdý s cestovatelkou Kateřinou Ostrou, Cestujeme za Kačku. V současné době, troufám si říct, je Katka velkou cestovatelskou inspirací pro všechny, kteří rádi cestují nebo se teprve chystají a odhodlávají na svoji cestu do světa „za kačku“. Pokud v předcházejícím dni byl sál zaplněný do posledního místa u stolu, a to se ještě přidávaly židličky, tak v tento nedělní den byl sál na spadnutí. Z pořadatelského pohledu jsme rádi, že sál nápor diváků a fanoušků Katky Ostré ustál. Svou bezprostředností

a pozitivní náladou bavila všechny přítomné bezmála čtyřhodinovým vyprávěním o Kapverdách, kdy besedu prokládala velmi vtipnými historkami, jak z této své cesty, tak ze života. Beseda byla velmi zajímavá a výjimečná, a kdo přišel, tak zcela jistě nelitoval. Čas plynul jako voda a nedělní odpoledne se pomalu přehouplo do večera. Po skončení besedy byla Katka všem zájemcům, až do posledního, zcela k dispozici pro pořízení autorských knih, případně fotografií na památku s touto neskutečně příjemnou a pozitivní osobností, jakou Katka Ostrá je.

Děkujeme děvčatům za občerstvení

Další poděkování ze strany kulturní komise patří děvčatům ze Střední školy hotelové a služeb Kroměříž, která se na jedničku zhostila nelehkého úkolu a pro oba dny připravila výtečné občerstvení jak pro návštěvníky divadla, tak pro návštěvníky cestovatelské besedy.

text: Jana Koželová

DĚTI Z HASIČSKÉHO KROUŽKU ZABODOVALY V UZLOVÁNÍ

Když se řekne hasičský kroužek, většina lidí si vybaví děti na závodech, jejichž úkolem je co nejrychleji proudem vody zasáhnout terč. Děti se však v hasičském kroužku učí všestranné dovednosti a jednou z nich je i správně uvázat uzel. Proto místní hasiči letos pořádali oblíbenou soutěž v uzlování. Akce se konala v sokolovně a přijely na ni spolky z Nové Dědiny, Lhotky, Karolína, Lubné, Ostraty, Vítonic, a dokonce i z Velkých Karlovic.

Tato disciplína patří do každoroční náplně zimního období. Skládá se z pěti uzlů, a to z lodní smyčky, tesařského uzlu, ploché spojky, zkracovačky a úvazu na proudnici. Úkolem dětí je v co nejkratším čase správně uvázat těchto 5 uzlů.

Děti u nás uzlovaly v kategoriích mladší, starší, dorost a naši nejmenší v kategorii přípravka,

kde vázaly pouze jeden uzlík, a to lodní smyčku, se kterou se lehce popraly.

V letošním roce nás navštívilo celkem 8 sborů, startovalo u nás 14 družstev a 75 jednotlivců.

Uzlovací soutěž byla velmi napínavá. Kvasických dětí se zúčastnilo celkem 18 a mezi silnou konkurencí z jiných obcí rozhodně nezapadly.

Z pohledu našich dětí proběhly závody opravdu skvěle. Zatímco naši „pokročilí“ sklídili plody své tvrdé práce, tak naši nováčci, kteří se poprvé postavili na startovní čáru, provedli své první kroky k budoucímu úspěchu.

Všechny děti si u nás zasoutěžily, předvedly své dovednosti, které dlouho trénovaly, ale co je hlavní, zažily spoustu legrace se svými kamarády a odvezly si s sebou domů spoustu nových zážitků.

text: Pavlína Tomašítková

Výsledky v jednotlivých kategoriích:

Mladší družstva

1. SDH Lhotka
2. SDH Kvasice
3. SDH Nová Dědina

Starší družstva

1. SDH Lhotka
2. SDH Bělov
3. SDH Ostrata

Dorost

1. SDH Vítonice
2. SDH Kvasice
3. SDH Velké Karlovice

Přípravka

1. Adam Prechtel – Kvasice
2. Jakub Daněk – Kvasice
3. Tereza Nováková – Vítonice

Mladší jednotlivci

1. Julie Ševčíková – Kvasice
2. Sabina Sábliková – Lhotka
3. Anna Marie Fabigová – Nová Dědina

Starší jednotlivci

1. Marie Holotíková – Vítonice
2. Eliška Krčmová – Ostrata
3. Andrea Tomašítková – Kvasice

Dorost jednotlivci

1. Barbora Bilavčíková – Kvasice
2. Laura Mikulíková – Vítonice
3. Jakub Dorňák – Velké Karlovice

Výsledky všech dětí naleznete zde:

 www.sdhkvasice.cz

 SDH Kvasice Mladí hasiči

 [sdhkvasice_deti](https://www.instagram.com/sdhkvasice_deti)

ZÁSAHOVÝ DENÍK JEDNOTKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ KVASICE

6. 12. - záchrana člověka se zástavou

V 8:43 nám byl vyhlášen poplach. Vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+4 na žádost záchranné služby na Novou Dědinu k záchraně osoby se zástavou oběhu.

6. 12. - vyproštění zapadeného auta

Cestou zpět na základnu od předchozího zásahu jsme byli operačním střediskem požádáni o vyproštění dodávky, která sjela ze silnice a zapadla do sněhu kousek za Kvasicemi směrem na No-

vou Dědinu. Vozidlo bylo vyproštěno pomocí navijáku na naší CAS.

22. 12. - připevnění utržených plechů

Ve 14:09 nám byl vyhlášen poplach. Jednalo se o utržené plechy po silném větru na střeše Mateřské školy v Kvasicích. Na místo události jsme vyjeli vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5. Provedli jsme upevnění poškozených plechů a odstranili potrhání, které nešly připevnit zpět.

25. 12. - pokácení nebezpečného stromu

V 17:57 nám byl vyhlášen po-

plach. Jednalo se o nebezpečně nalomený strom nad chodníkem v zámeckém parku v Kvasicích. Vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5. Strom jsme vzhledem k jeho poškození pokáceli celý.

16. 1. - požár v hale plné plastů

V 19:51 nám byl vyhlášen požární poplach. Vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5 k požáru uvnitř haly na výrobu plastových dílů ve Střížovicích. Celý zásah probíhal v dýchací technice. Po likvidaci požáru vyjelo na místo ještě vozidlo DA Ford

v počtu 1+2 na prostrídání zasahujících členů jednotky. Jednotka zůstala na místě do druhého dne do osmé ranní na dohlídku.

24. 1. - odklizení stromu z cyklostezky

V 17:14 nám byl vyhlášen poplach. Jednalo se o spadlý strom přes cyklostezku Kvasice – Kroměříž. Vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5. Strom jsme pořezali pomocí motorové pily a odklidili jsme jej.

text: Michal Ambruz

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OSLAVIL MASOPUST PRŮVODEM

Sbor dobrovolných hasičů Kvasice pořádal v sobotu 10. února tradiční masopustní průvod, který vyrazil v 9 hodin z hasičské zbrojnice a postupně prošel celé Kvasice. Masopust je starobylý lidový zvyk, kterým se loučí se zimou a vítá se

jaro. Průvod byl složen z různých masek, jako byli medvědi, cikánky, policisté, řezník s prasátkem, nevěsta, ženich a další. Některé masky byly velmi originální a vtipné, například maska ženy před plastickou operací nebo maska „lehké

ženy“. S průvodem šli také hudebníci, kteří zpívali, hráli a rozdávali divákům radost svou hudbou. Na některých místech masky také předváděly různé scénky.

Masopustní průvod byl velkým úspěchem. Sbor dobrovolných hasičů Kvasice tak prokázal, že dokáže nejen hasit požáry, ale i bavit lidi a udržovat živé lidové tradice.

text: Pavel Ředina

I KLIENTI V DOMOVĚ PROŽILI MASOPUST

Na počátku února si zaměstnanci Domova se zvláštním režimem připravili pro klienty oslavu Masopustu. Tak jako každý rok, ani letošek nebyl výjimkou a klienti si tak mohli užít dopoledne plné barevných masek, zábavy, zpěvu a dobré nálady.

Náš masopustní průvod prošel celé zařízení, navštívil všechny klienty, taky ostatní zaměstnance domova a zaměstnance z ředitelství Sociálních služeb Haná. Čtvrteční den se tak pro

nás nesl v pozitivním duchu. Jako sladkou tečku za povedeným dnem si pak klienti k obědu vychutnali výborné bavorské vdolky, které jim připravily naše paní kuchařky.

Jako zaměstnanci DZR Kvasice se snažíme klientům nejen poskytovat kvalitní sociální a zdravotní péči, ale i aktivně připomínat tradice, významné dny či svátky.

text: sociální pracovnice

LETOS CHCEME NAŠIM KLIENTŮM USNADNIT DOPADY JEJICH POSTIŽENÍ

I my v Domově pro osoby se zdravotním postižením v Kvasicích klientům zpestřujeme jejich pobyt u nás nejrůznějšími akcemi. Na konci roku nás navštívily děti z místní mateřské školy, stále nás za námi chodí zvířecí terapeuté (v rámci canisterapie několik psích kamarádů, ale také už jsme tu měli slepici hedvábníčku), spolupracujeme se sociální rehabilitací Naděje Otrokovice a hojně využíváme služby, které poskytuje naše obec.

Je nutné však dodat, že naši klienti jsou osoby s vysokou mírou podpory, a ne každá akti-

vita je pro ně úplně vhodná. Mezi klienty jsou osoby se zrakovým postižením, s epilepsií, ale také osoby zcela imobilní. Jednotlivé aktivity tedy vybíráme s ohledem na jejich zájmy a přání, ale také možnosti a rizika.

Naším cílem a přáním pro letošní rok je poskytnout klientům nejen „pobyt a stravu“, ale jejich život u nás udělat ještě víc kvalitní, příjemný a bezpečný. Jak již jsem zmínila, jsou mezi námi osoby s epilepsií a zrakovým postižením. A právě tohle jsou oblasti, na které se letos chceme zaměřit - nejen poskytnout medicín-

skou podporu (což samozřejmě probíhá), ale vyhledat odborníky, kteří nám poradí speciální pomůcky, techniky, inovace, které ulehčí život a minimalizují rizika. Co se týká právě epilepsie, už na konci loňského roku jsme několika klientům s tímto neurologickým onemocněním pořídili epi monitory, které dokážou v noci, během spánku, rozpoznat epileptický záchvat. A právě tímto směrem bychom chtěli směřovat i letos, a to i v oblasti pomoci klientům se zrakovým postižením.

text: Jana Rohanová

...Z DENÍKU ANNY CHMELINOVÉ O BLATOUŠÍCH

Jarní příběh paní učitelky Anny Chmelinové, rozené Stoškové, z deníku Vzpomínky na Kvasice (1903-1919)

Na fialky jsme chodívali do parku, nejvíce jich bývalo pod zámeckou terasou. Květiny jsem hrozně ráda trhala a nosila domů. Stále jich byly plné vázy. Jednou, to mi bylo asi 6 let, přemluvila jsem kamarádku, Elsu Šenkou, abychom si zašly na blatouchy. Velmi mnoho jich kvetlo na loukách u Střížovic. Vypravily jsme se s kupou Šenkových dětí a malým žebřinovým vozíkem, do kterého jsme posadily ty nejmenší. Cesta do kopce trvala dlouho a dala nám zabrat. Dolů to šlo již rychleji. Na loukách bylo blatouchů jako

rozlitého zlata. Zářily již z dálky. Trhaly jsme a trhaly, náručí květů nakládaly na vozík. Zatím zapadlo sluníčko a chýlilo se k večeru, a tak jsme se rozhodly vrátit konečně domů. Nejmladší děti jsme střídavě nesly na zádech, ostatní táhly vozík s květinami, ale všichni nařikali, že je bolí nožičky. A tak jsme stále odpočívali, až se úplně setmělo. Doma měli již o nás velký strach. Maminka se dala do pláče a paní Šenková dostala nervový záchvat a musela si jít lehnout. Jen pan Šenk neztratil rozvahu a vyčkával na náš návrat. A dočkal se i s připraveným řemenem, aby nás všechny vyplatil. Ušetřil jen toho nejmenšího, který dávno sladce spinkal na kupce uvadlých

blatouchů na vozíčku a neměl potuchy, co se dělo kolem něho. A tak byl přenesen do své postýlky, aby mohl sladce snít. Pro mne byl první tělesný trest něco moc ponižujícího, nás naši doma nikdy tělesně netrestali. Z romantické cesty za prvními jarními kvítky jsem nakonec neměla moc příjemný zážitek.

Blatouch bahenní (*Caltha palustris*) je mírně jedovatá bylina z čeledi pryskyřníkovitých, která roste ve střední Evropě na podmáčených stanovištích od nížin do hor. V roce 1999 se stal německou Rostlinou roku.

připravila: Květa Koutňáková

NAROZENÍ

Vanesa AMBRUZOVÁ

Matyáš SEDLÁŘ

Andrea HŮSKOVÁ

V KNIHOVNĚ SE POKRAČUJE S RENOVACÍ

Nový rok 2024 se v naší knihovně nesl v duchu další renovace. Tentokrát přišla řada na oddělení pro nejmenší čtenáře. V místnosti s literaturou pro děti se vymalovaly stěny, odstranily se některé nevyhovující regály a také zde přibyl nový nábytek a herní prvky. Ty společně tvoří dětský koutek, ve kterém si vaše ratolesti mohou hrát, číst, malovat či jen odpočívat. Současné s novou výmalbou jsme také aktualizovaly knihovní fond oddělení pro děti a mládež, přičemž jsme vyřadily knihy zastaralé, opotřebované nebo duplikáty. S tím souvisí další novinka naší knihovny, a tou jsou boxy s vyřazenými knihami, které naleznete ve vchodu obecního úřadu. Tyto knihy a časopisy si můžete odnést s sebou domů.

Letos nás čeká ještě renovace

vstupní (hlavní) místnosti knihovny, kde se také nově vymaluje a kde bude v menším rozsahu obnoveno vybavení (pracovní stůl knihovnic, pult a koberec).

Můžete přijít i na besedy

Březen je jako každoročně měsíc knihy. Při této příležitosti zveme k nám do knihovny děti z mateřské a základní školy. Letošní měsíc knihy bude věnován spisovateli a básníkovi Eduardu Petiškoví, od jehož narození letos uplyne 100 let.

V knihovně nezahláme ani co se besed a dalších setkání týče. V únoru jsme pro čtenáře připravily cestovatelskou besedu s rodinou Márových na téma Japonsko, v dubnu nás zase čeká několik setkání s oblíbenou dětskou spisovatelkou Zuzanou Pospíšilovou,

kteřá si připraví povídky o svých knihách pro žáky 3. až 5. tříd Základní školy v Kvasicích.

Věříme, že všechny změny a novinky v knihovně vítáte stejně nad-

šeně jako my, neboť vše děláme právě pro vás, abyste se tady cítili dobře.

*text: Naďa Vojtková
a Lucie Tomašíková*

Mateřská škola Kvasice
vás zve na

40. výročí založení školy

Sluníčka Motýlci

PROGRAM:

- Vystoupení dětí s flétničkami
- Pásmo písní a básní
- Prohlídka prostor MŠ
- Vystoupí klaun Bublino
- Pro děti bude připraven skákací hrad

Pastelky Berušky

KDY: 2.5.2024
KDE: MŠ KVASICE
V KOLIK: OD 15H NA ŠKOLNÍ ZAHRADE

Těší se na vás celý kolektiv školy

KULTURNÍ KOMISE
PŘI OBECNÍM ÚŘADU V KVASICÍCH
VÁS SRDEČNĚ ZVE

8. června na loděnici v Kvasicích
na tradiční terénní závod

KVASRUN
a od 14. hodin na
DĚTSKÝ DEN.

Zvaní jsou všichni malí i velcí.
Těšíme se na vás.

Kvasické noviny, čtvrtletník. Periodický tisk samosprávného celku.

Vydavatel a místo vydání: Obec Kvasice, A. Dohnala 18, 768 21 Kvasice. IČO: 00287385. DIČ: CZ00287385. Náklad 530 ks.

Copywriter a editor: Jana Hlavinková. **Grafika a DTP:** Monika Válková. **Jazyková korektura:** Mgr. Jana Buksová. **Tisk:** Tiskárna KATOS, s. r. o.

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 14182.